

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. června 2022 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Michala Zámečníka a přísedících JUDr. Jarmily Jaškové a Jany Felklové,

takto:

Obžalovaní

A.G.,

nar. XXXXX v XXXXX,
invalidního důchodce,
trvale bytem XXXXX, XXXXX,

J.M.,

nar. XXXXX v XXXXX,
řidiče kamionové dopravy,
trvale bytem XXXXX, XXXXX,

D.M.,

nar. XXXXX v XXXXX,
osobu samostatně výdělečně činnou - jednatele společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem
XXXXX, XXXXX,
trvale bytem XXXXX, XXXXX,

M.G.,

nar. XXXXX v XXXXX,
osobu samostatně výdělečně činnou – vystupující jako prezident banky XXXXX,
trvale bytem XXXXX, XXXXX,

T.F.,

nar. XXXXX v Brně,
osobu samostatně výdělečně činnou - jednatele společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem
XXXXX, XXXXX,
trvale bytem XXXXX, XXXXX,

3/2019

obchodní společnost **XXXXXX**,
IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, XXXXXX,
datová schránka: XXXXXX,

obchodní společnost **XXXXXX**,
IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, XXXXXX,
datová schránka: XXXXXX,

jsou vinni, že

v úmyslu vylákat pro svoji potřebu finanční prostředky prostřednictvím společnosti XXXXXX a XXXXXX od bankovního ústavu XXXXXX ve výši 30 mil. Kč, v rámci poskytnutého účelového úvěru společnosti XXXXXX, na který poskytne ručení společnosti XXXXXX, s úmyslem, že tento úvěr nebude splácen, se domluvili v přesně nezjištěné době, počátkem roku 2015 na společném postupu, kdy

obžalovaný **A.G.**, jako fyzická osoba a jediný majitel nemovitosti hotel a restaurace XXXXXX, účelově podepsal dne 1. 1. 2015 fiktivní nájemní smlouvu na tuto nemovitost se společností XXXXXX, IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, XXXXXX, kdy výše nájmu byla stanovena na 365.000,- Kč měsíčně, kdy tuto smlouvu J.M. následně předložil při žádosti o účelový úvěr v bance XXXXXX pobočka Česká republika

a dále A.G. předložil internímu odhadci banky, R.S. dne 17. 2. 2015, jako podklad k vypracování znaleckého posudku na předmětnou nemovitost pro banku XXXXXX pobočka Česká republika, nepravdivou nájemní smlouvu uzavřenou dne 2. 9. 2013, mezi jeho osobou a společností XXXXXX, IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, XXXXXX, kdy výše nájmu byla stanovena na 15.000,- Eur měsíčně (375.000,- Kč),

obžalovaný **J.M.** jako jednatel (od 25. 4. 2015 do 16. 9. 2015) společnosti XXXXXX, který žádal u banky XXXXXX, pobočka Česká republika, v prvním čtvrtletí roku 2015, v Brně, o poskytnutí účelového úvěru ve výši 30 mil. Kč na nákup nemovitostí od A. G., kdy obžalovaná právnická osoba XXXXXX v zastoupení obž. J.M. předložila bance před schválením účelového úvěru nepravdivé a hrubě zkrácené údaje, kdy se jednalo především o:

- výkaz zisku a ztráty k 31. 3. 2015 společnosti XXXXXX,
- účetní rozvahu k 31. 3. 2015 společnosti XXXXXX,
- nájemní smlouvu ze dne 1. 1. 2015 mezi pronajímatelem A. G. a nájemcem

obchodní společností XXXXXX, IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, XXXXXX, kdy nájemné za nemovitost bylo dle této smlouvy stanoveno ve výši 365.000,- Kč měsíčně,

a následně J.M. bankovnímu ústavu sdělil, že po vzájemné dohodě bude místo společnosti XXXXXX žádat o úvěr společnost XXXXXX zastoupená jednatelem D.M. a obžalovaná obchodní společnost XXXXXX se stane ručitelem společnosti XXXXXX za požádaný účelový úvěr, kdy J.M. dne 16. 7. 2015 podepsal ručitelské prohlášení č. 1/15/330 společnosti XXXXXX pro společnost XXXXXX, ve kterém prohlásil, že na první písemnou žádost uspokojí/uhradí veškeré dluhy vůči bance na základě smlouvy o poskytnutí účelového úvěru č. 29/15/330, uzavřené dne 16. 7. 2015 mezi bankou jako věřitelem a obchodní společností XXXXXX jako dlužníkem, pokud je včas a řádně neuhradí dlužník, ačkoliv v době podepsání ručitelského prohlášení věděl, že vzhledem ke své špatné finanční situaci, jakož i finanční situaci společnosti XXXXXX, nebude schopen poskytnout plnění v případě neplnění dlužníka,

obžalovaný **D.M.** jako jednatel společnosti XXXXXX, IČ: XXXXXX, se sídlem XXXXXX, XXXXXX,

3/2019

uzavřel dne 3. 2. 2015 s A. G. Smlouvu o smlouvě budoucí kupní na nákup nemovitostí v obci XXXXX, kdy se jednalo o hotel a restauraci XXXXX, č. p. XXXXX, XXXXX a přilehlé pozemky za celkovou částku ve výši 40 mil. Kč, ačkoliv A.G. věděl, že uvedené nemovitosti takovou hodnotu ve skutečnosti nemají a byly za účelem získání úvěru ve výši 30 mil. Kč několikanásobně nadhodnoceny, kdy dohodnutá kupní cena ve výši 40 mil. Kč měla být částečně uhrazena z vlastních finančních zdrojů společnosti XXXXX, a to ve výši 10 mil. Kč dle kupní smlouvy a požadavku banky a zbylých 30 mil. Kč mělo být uhrazeno poskytnutým účelovým úvěrem od banky XXXXX pobočka Česká republika, přičemž D.M. věděl, že společnost XXXXX, nemá dostatečné vlastní finanční prostředky v uvedené výši 10 mil. Kč na nákup nemovitostí, kdy z tohoto důvodu dále D.M. jako jednatel společnosti XXXXX, uzavřel dne 1. 5. 2015 jménem této společnosti se společností XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, (dále jen XXXXX), zastoupené M. G., smlouvu o revolvingovém úvěru č. BM0201205015 na částku ve výši 12 mil. Kč, aby získal finanční prostředky na úhradu kupní ceny obžalovanému G., s kterým následně uzavřel kupní smlouvu dne 16. 7. 2015, kterou od něj koupil za společnost XXXXX nemovitosti XXXXX za částku 40 mil. Kč, kdy následně D.M. po dohodě s J.M., jednatelem společnosti XXXXX, sjednal a uzavřel dne 16. 7. 2015 jménem společnosti XXXXX, s bankou XXXXX pobočka Česká republika „Smlouvu o poskytnutí účelového úvěru č. 29/15/330“ na poskytnutí finanční částky ve výši 30 mil. Kč, kdy uvedený a poskytnutý účelový úvěr byl zřízen na období od 16. 7. 2015 do roku 2030 a měl společnosti XXXXX sloužit výhradně k nákupu nemovitostí a pozemků XXXXX, přičemž před uzavřením Smlouvy o poskytnutí účelového úvěru D.M. předložil a doložil bance nepravdivé přiznání k dani z příjmů právnických osob za kalendářní rok 2013 společnosti XXXXX, pozměněné potvrzení od zdravotní pojišťovny Revírní bratrská pokladna, se sídlem Michálkovická 108, 710 15 Slezská Ostrava, pozměněné potvrzení od Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná, se sídlem Náměstí Budovatelů 1333/31, 735 06 Karviná a pozměněné potvrzení od Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, se sídlem Na Jízdárně 3162/3, 709 00 Ostrava, Územní pracoviště v Karviné, se sídlem Zakladatelská 940/20, 735 06 Karviná, a to vše za společnost XXXXX, kdy následně při podpisu Smlouvy o poskytnutí účelového úvěru dne 16. 7. 2015 podepsal také Směnku vlastní č. 31/15/330, přestože věděl, že nemá a ani nebude mít společnost XXXXX dostatek finančních prostředků k plnění dle „Dohody o vyplnění blanco směnky č. 31/15/330“ a kdy také následně po poskytnutí účelového úvěru, který byl bankou uvolněn k datu 30. 7. 2015, tento nesplácel, kdy společnost XXXXX, uhradila pouze sedm splátek po 166.667,- Kč, a to ve dnech 30. 7. 2015-29. 1. 2016, celkem tedy ve splátkách uhradila 1.166.669,- Kč,

obžalovaní **M.G.**, **A.G.** a **T.F.** dále postupovali společně tak, že vymysleli a úmyslně napomohli tomu, aby společnost XXXXX, zastoupena D.M., získala účelový úvěr ve výši 30 mil. Kč od banky XXXXX pobočka Česká republika, na nákup nemovitostí a pozemků od osoby A. G. v celkové hodnotě ve výši 40 mil. Kč, kdy musela společnost XXXXX, prokázat bance XXXXX pobočka Česká republika, že sama disponuje finančními prostředky ve výši minimálně 10 mil. Kč na předmětný nákup nemovitostí, a to tím způsobem, že dne **21. 7. 2015** obdržela společnost XXXXX, zastoupena **M. G.**, na svůj bankovní účet č. XXXXX/XXXXX, vedený u banky UniCredit Bank Czech Republic, a.s. z bankovního účtu č. XXXXX/XXXXX, vedeného u banky Air Bank a.s., majitelky **P.F.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, manželky **T.F.**, finanční částku ve výši 5 mil. Kč, jako údajnou splátku dluhu - půjčky T.F. vůči společnosti XXXXX, kdy poukázané finanční prostředky ve výši 5 mil. Kč téhož dne 21. 7. 2015 **M.G.** poukázal z bankovního účtu č. XXXXX/XXXXX společnosti XXXXX na bankovní účet č. XXXXX/XXXXX, vedený u banky XXXXX pobočka Česká republika, společnosti XXXXX, a to jako část platby sjednané půjčky v celkové výši 12 mil. Kč, kdy ještě téhož dne 21. 7. 2015 byly finanční prostředky ve výši 5 mil. Kč převedeny z bankovního účtu č. XXXXX/XXXXX společnosti XXXXX, na účet č.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

3/2019

XXXXX/XXXXX, vedený u Fio Banky, a.s., majitele **A. G.**, a to jako zálohová platba na nemovitost hotel a restaurace XXXXX, kdy následující den 22. 7. 2015 převedl A.G. těchto 5 mil. Kč ze svého bankovního účtu č. XXXXX/XXXXX, jako splátku dluhu - půjčky na bankovní účet č. XXXXX/XXXXX společnosti XXXXX a kdy ten samý dne 22. 7. 2015 byly finanční prostředky ve stejné výši 5 mil. Kč převedeny z bankovního účtu č. XXXXX/XXXXX společnosti XXXXX opět na bankovní účet č. XXXXX/XXXXX společnosti XXXXX, a to jako další část platby z dohodnuté půjčky v celkové výši 12 mil., kdy následující den 23. 7. 2015 bylo z účtu č. XXXXX/XXXXX společnosti XXXXX převedeno předmětných 5 mil. Kč na účet č. XXXXX/XXXXX A. G. jako druhá zálohová platba na nemovitost hotel a restaurace XXXXX, čímž tímto A.G. obdržel od společnosti XXXXX, celkem 10 mil. Kč, kdy tyto dva finanční převody v celkové výši 10 mil. Kč zaznamenala banka XXXXX pobočka Česká republika, a kdy tato následně po splnění uvedené podmínky uvolnila 30 mil. Kč z poskytnutého účelového úvěru společnosti XXXXX, na účet č. XXXXX/XXXXX A. G., jako zbývající platbu za nákup nemovitostí hotel a restaurace XXXXX a přilehlých pozemků od společnosti XXXXX, kdy následně dne 24. 7. 2015 A.G. převedl poukázaných 5 mil. Kč od společnosti XXXXX, ze svého bankovního účtu č. XXXXX/XXXXX na účet č. XXXXX/XXXXX P.F. jako splátku dluhu - půjčky, kdy se tímto tzv. „dvojitý kruh“ finančních transakcí, kdy šlo vždy o stejnou finanční částku ve výši 5 mil. Kč, kterou fakticky poskytl obž. T.F., a o prokázání toho, že společnost XXXXX disponuje finanční částkou ve výši minimálně 10 mil. Kč, během 4 dnů uzavřel,

kdy obžalovaní A.G., J.M., D.M., M.G., T.F., XXXXX a XXXXX svým společným jednáním způsobili bance XXXXX pobočka Česká republika, se sídlem XXXXX, XXXXX, škodu ve výši nejméně 28.833.331,- Kč,

tedy

při sjednávání úvěrové smlouvy uvedli nepravdivé údaje, spáchali čin jako členové organizované skupiny, způsobili činem škodu velkého rozsahu,

tím spáchali

zvláště závažný zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný A.G.

podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6,5 (šesti a půl) roku.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Obžalovaný J.M.

podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

3/2019

Obžalovaný D.M.

za tento zločin a za sbíhající se zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 5 písm. c) tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 28. 8. 2017, sp. zn. 88 T 80/2017

podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6,5 (šesti a půl) roku**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu obchodních korporací na dobu **6 (šesti) let**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se ruší výrok o trestu z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 28. 8. 2017, sp. zn. 88 T 80/2017 a spolu s ním další rozhodnutí, která na něj obsahově navazují, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaný M.G.

Podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6,5 (šesti a půl) roku**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Obžalovaný T.F.

Podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5,5 (pět a půl) roku**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Obžalovaná XXXXX podle § 16 odst. 1 z. č. 418/2011 Sb. k trestu zrušení právnické osoby.

Obžalovaná XXXXX podle § 16 odst. 1 z. č. 418/2011 Sb. k trestu zrušení právnické osoby.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená XXXXX – Česká republika, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, odkazuje se svým nárokem na náhradu škodu na řízení ve věci občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování provedeného v hlavním líčení vzal soud za prokázané, že se skutkový děj odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. K závěrům soud dospěl na základě svědeckých výpovědí, zejména svědka K.B. a dále svědeckých výpovědí dalších osob participujících na prodeji nemovitosti zvané XXXXX, na základě listinných důkazů, a to zejména listin zaslaných XXXXX, a na základě znaleckých posudků, zejména znaleckého posudku z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitostí znalce Karla Fišera.
2. Obžalovaní se ke spáchání trestné činnosti nedoznali. Obžalovaný A.G. popřel, že by se dopustil čehokoliv nezákonného. Uvedl, že od roku 1990 podnikal v různých oborech a mimo jiné koupil i

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

3/2019

nemovitost XXXXX. Usiloval o velký projekt v Brně, který byl finančně velmi náročný a při jednání s bankami se dozvěděl, že je po něm požadováno ručení vlastním jměním, a proto na XXXXX kupoval i další objekty a nemovitosti. V roce 2011 u něj byla diagnostikována rakovina uzlin a krku, prodělal několik operací, ozařování, a jeho zdravotní stav se značně zhoršil. S ohledem na svůj zdravotní stav nebyl schopen hlídat XXXXX, nebyl schopen hotel a restauraci provozovat, a proto nemovitost pronajal panu B. za nájemné zhruba 10 000 Kč měsíčně. Obžalovaný se poté rozhodl nemovitost pronajmout za lukrativnější nájemné. Se zástupci společnosti XXXXX jednal třikrát, pokud se týká firmy XXXXX, tak se někdo v roce 2015 z této firmy ozval, ale nic z toho nebylo. Obžalovaný pak požádal pana Horského, aby nemovitost znalecky ocenil. Pak se obžalovanému ozval spoluobžalovaný J.M., který projevil zájem o podnikání, o koupi. Jednání bylo trochu složitější a obžalovaný zjistil, že J.M. není schopen dosáhnout na úvěr; jednání se tak zastavilo. Nakonec se objevil spoluobžalovaný D.M., který se o věci dozvěděl, přijel se na nemovitost podívat, proběhla jednání, obžalovaný M. sdělil, že je schopen věc koupit za částku 40 mil. Kč. Obžalovaný svěřil spoluobžalovanému M. i svůj podnikatelský záměr, dal mu k tomu dokumentaci a pan M. o to zájem projevil. Bavili se o rekonstrukci a eventuální dostavbě nemovitosti. Od obžalovaného M. se dozvěděl, že ten bude shánět další finance s tím, že to půjde těžko, neboť si bere úvěr. Obžalovaný znal z dřívějšíka J. H., kterého kontaktoval s tím, že má zájemce o koupi, a zda by mu s celou záležitostí nepomohl; ten se pak pravděpodobně spojil s obžalovaným M.. Na XXXXX přijel svědek R.S., tohoto setkání se účastnil obžalovaný M., na místě byl i svědek V., který celou záležitost moderoval. Obžalovaný ukázal svědku S. dokumenty, které měl k dispozici včetně posudku od pana Horského. Na obžalovaného se obrátila svědkyně S. z XXXXX, která zpracovávala úvěrovou smlouvu, s tím, že je nutno vypracovat kupní smlouvu, kdy ji obžalovaný odkázal na svého tehdejšího právníka Z.S.. Došlo k podpisu kupní smlouvy, kterou obžalovaný podepsal, přičemž ji svědkyně S. konzultovala s právním oddělením, neboť tam byly nějaké nesrovnalosti. Podpisu se účastnila paní S., pan V., pan M. a M.. Obžalovaný za prodej inkasoval 40 mil. Kč. První částka mu byla vyplacena pomocí bankovních převodů. Od společnosti XXXXX inkasoval 5 mil. Kč, které hned vrátil, aby splatil nejdůležitější věci, tzn. dluh panu F. a bance, kterou mu zařídil pan P. 24. 7. 2015 inkasoval dalších 5 mil. Kč od společnosti XXXXX, které vrátil panu F., a pak dostal splátku 30 mil. Kč, ze které zaplatil panu F. 5,2 mil. Kč převodem, 3,6 mil. Kč doplatek včetně úroků, vrácení půjčky, kterou převzala banka Montpellier. V roce 2015 začal obžalovaný znovu podnikat, přestože byl v invalidním důchodu. Podnikání mu však nevyšlo. Podnikání jej stálo nějaké peníze, konkrétně 560 tis. Kč za nájem. Dále zaplatil splátky společnosti XXXXX, 1,6 mil. Kč daň, 10 mil. Kč obžalovaný vybral hotově, panu F. ve čtyřech splátkách vrátil 800 tis. Kč, investoval do rekonstrukce bytu, který měla jeho družka po babičce, to bylo zhruba 200 tis. Kč, vrátil dluh K.B., což bylo zhruba 300 tis. Kč, vrátil dluh svému otci 10 000 Eur, provedl vklad do firmy XXXXX ve výši 180 tis. Kč, doplatil 600 tis. Kč kvůli exekuci, investoval do rekonstrukce nemovitosti v XXXXX, investoval rovněž do údržby těchto nemovitostí, platil si pronájem honitby, dotoval společnost a zhruba tak naložil se 40 mil. Kč. Obžalovanému není zřejmé, jak mohla banka půjčit společnosti XXXXX a firmu XXXXX ustanovit jako ručitele při úvěru, když tyto firmy, resp. osoby, které za ně jednaly, měly finanční potíže. Z ostatních spoluobžalovaných, kromě zmíněných M. a M. zná ještě obžalovaného F. a obžalovaného G.. Obžalovaný M. je oslovil se zájmem o provozování a koupi XXXXX; jak na obžalovaného přišel, mu není známo, po čase mu sdělil, že není schopen XXXXX koupit, a po dalším čase se ozval obžalovaný M., že by měl zájem objekt koupit. Jak se o tom dozvěděl obžalovaný M., obžalovaného G. nezajímalo a bylo mu to jedno.

3. Obžalovaný J.M. využil svého práva a nevyprávěl.
4. Obžalovaný D.M. rovněž uvedl, že se necítí vinen. Koncem roku 2014 jej kontaktoval D.M. a dal mu tip na koupi hotelu, dal mu kontakt na RK Dům realit a zde si obžalovaný našel XXXXX, zkontaktoval makléřku a ta mu dala kontakt na majitele nemovitosti obžalovaného A.G..

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

3/2019

Obžalovaný se zajel na nemovitost podívat, nemovitost se mu líbila, nejdřív chtěl penzion pronajmout, později koupit, zrekonstruovat a provozovat. Neměl však potřebné finance a tak je začal shánět. Nemovitost chtěl koupit na firmu XXXXX; v té době již byl majitelem a jednatelem společnosti. Přes pana H. sehnal možnost úvěru od společnosti Montpellier, obžalovaný G. mu pak dal kontakt na pana V.. 1. 5. 2015 podepsal se společností pana G. (XXXXX) úvěrovou smlouvu na částku 12 mil. Kč, kdy vyčerpal pouze 10 mil., které použil na nákup XXXXX. Tento úvěr byl následně v plné výši splacen. Po nějaké době se ozval pan V., že má možnost zajistit pro obžalovaného úvěr u banky XXXXX, a ptal se jej, zda vlastní nějakou firmu. Obžalovaný mu uvedl, že má společnost XXXXX, a dále mu svědek sdělil, že se za nějaký čas ozve z banky paní S., která jej bude kontaktovat ohledně úvěru. Ta se skutečně po nějaké době ozvala, s tím že má obžalovaný přijet do Prahy podepsat úvěrovou smlouvu. Tam se také potkal s panem G., M., panem V. a paní S.. Podepsali úvěrovou smlouvu. Od paní S. a pana V. měl obžalovaný slíbeno, že dostane odklad splátek na dva roky. Celé jednání řídil pan V.. K odkladu splátek však nedošlo; obžalovaný, resp. jeho společnost, nebyla schopna splácet úvěr. Následně prokázal bance prostřednictvím úvěru svoji bonitu a byl mu vyplacen úvěr u XXXXX; peníze banka poslala přímo A. G.. Obžalovaný pak jel s panem H. převzít XXXXX, vše proběhlo korektně, obžalovaný G. jej představil dosavadnímu nájemci. Po určité době se z XXXXX někdo ozval, že přijede někdo z Rakouska a chce, aby byl obžalovaný přítomen na XXXXX, proběhlo tam jednání v němčině, kterému nerozuměl, a které opět řídil pan V., byli tam nějací lidé z Rakouska ohledně opětovného odhadu nemovitosti a řešení odkladu splátek. Po určité době už nebyl schopen úvěr za XXXXX splácet a kontaktovala jej policie a začalo vyšetřování. V průběhu vyšetřování byly obžalovanému předloženy materiály, které měl dodat do XXXXX při získávání úvěru, ale obžalovaný popřel, že by něco takového předával; předával je panu V., podpisy na nich nejsou jeho, jsou zfalšované. Obžalovaný počítal s tím, že nemovitost je lukrativní, dle jeho výpočtů bylo možné za ubytování, restauraci a parkoviště získat ročně kolem 10,8 mil. Kč, přičemž náklady by představovaly zhruba 7,2 mil. Kč; zisk ke zdanění by tak činil 3,5 mil. Kč. Z obžalovaných zná pouze obžalovaného G. a obžalovaného G., ostatní nezná, obžalovaného M. viděl pouze při podpisu úvěrové smlouvy. Z jeho strany se nejedná o podvod, pouze mu nevyšel podnikatelský záměr.

5. Obžalovaný M.G. rovněž popřel, že by se dopustil trestné činnosti. Ze spoluobžalovaných zná pouze A.G. a T.F.. S G. jej seznámil pan P.. Společnost obžalovaného G. vyplácela obžalovanému G. peníze a on byl tak věřitelem a G. dlužníkem. Veškeré dluhy pak splatil tak, jak bylo ujednáno. Obžalovaného F. mu doporučil obžalovaný G., s tím že potřebuje pomoc s financemi na nějakou transakci s nemovitostí. Dále pak zná obžalovaného M., kterého přivedl spolupracovník obžalovaného pan H., bylo provedeno prověřování a bylo rozhodnuto, že společnost obžalovaného G. půjčí společnosti XXXXX zálohu na kupní cenu XXXXX, když měli celkem dobré garance, společnost XXXXX měla z čeho platit. Později se dozvěděl, že místo rekonstrukce dojde ke koupi XXXXX, která bude financována prostřednictvím úvěru, což pro něj byla rovněž záruka, že je společnost XXXXX v pořádku. Společnost obžalovaného M. nevyčerpala ani celý úvěrový rámec. Obžalovaný se neúčastnil žádných schůzek v XXXXX, nic nedomlouval, nic neprojednával, o úvěru se dozvěděl ex post, necítí se ničím vinen.
6. Obžalovaný T.F. rovněž uvedl, že se žádné trestné činnosti nedopustil. Z obžalovaných zná pouze A.G. a M.G., ostatní osoby vůbec nezná. Se získáním úvěru u společnosti XXXXX nemá nic společného, nepomohl nikomu, aby společnost XXXXX úvěr získala. Obžalovaného A.G. zná zhruba 25 let, od roku 2004 mu průběžně půjčoval finanční prostředky na jeho obchodní činnost. Bylo dohodnuto, že bude panu G. průběžně půjčovat zhruba 11 mil. Kč. Poté, co obžalovaný G. onemocněl a nemohl dál vykonávat podnikatelskou činnost, jej požádal o další finanční pomoc. Vzhledem k tomu, že obžalovaný G. výhodně prodal svou IT firmu, měl značný nemovitý majetek a finanční zázemí bylo dobré, tak mu peníze půjčil. V roce 2012 jej obžalovaný G. oslovil s dalším podnikatelským záměrem, který měl vygenerovat zisk, z toho nakonec sešlo s ohledem na

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

3/2019

zdravotní problémy obžalovaného G.. V roce 2014 po nemoci obžalovaného G. si mezi sebou vyjasnili závazky a finanční prostředky měl obžalovaný G. vrátit na účet manželky obžalovaného F., P.F.. Vrátil mu bezhotovostně zhruba 10,2 mil. Kč, zbytek v hotovosti. Dluh byl zajištěn směnkou a smlouvou. S panem G. jej seznámil právě obžalovaný A.G., s ním byl v kontaktu zejména proto, že potřeboval v určité době peníze, a tak jej požádal o úvěr. Setkali se na obchodních schůzkách, kterých však nebylo moc. Obžalovaný popřel, že by se se spoluobžalovanými domlouval na účelovém postupu, aby byly vylákány z XXXXX finanční prostředky ve výši 30 mil. Kč, nic takového neproběhlo. Pokud se týká finančních prostředků ve výši 5 mil. Kč, které došly přes účet společnosti pana G., tak nejprve odešly z účtu společnosti pana G. finanční prostředky společnosti XXXXX, mezitím proběhlo několik bankovních operací, a teprve následně poslal obžalovaný z účtu své manželky peníze na účet pana G. jako splátku dluhu; není to tedy tak, že nejprve obžalovaný poslal peníze na účet pana G. a teprve pak odešly na účet společnosti XXXXX. Obžalovaný se nezúčastnil žádných jednání v peněžním ústavu, tj. v XXXXX. Finanční prostředky si obžalovaný půjčil od pana G., protože se tak domluvili; jednalo se o 5 mil. Kč. Společnost pana G. měla peníze k dispozici a obžalovanému F. to vyhovovalo. K předání peněz došlo v hotovosti v Novém Semilassu v Brně, kde měl obžalovaný G., tedy jeho společnost, pronajaté prostory. Šlo o větší částku v hotovosti, a proto jeli s obžalovaným jeho dva známí, kteří jej pro jistotu doprovázeli; jednalo se o Z.K. a R.F.. V přípravném řízení tyto osoby neuváděl s ohledem na průběh přípravného řízení. Místo schůzky s panem G. v Novém Semilassu určil obžalovaný G., který zde měl pronajaté prostory, nějaké kanceláře, obžalovaný F. tam byl poprvé. Peníze si půjčoval proto, že bydlel na okraji Brna a chtěl prodat a dům a koupit nějakou nemovitost blíže centru Brna. Dům měli v XXXXX, ten se jim však nedařilo prodat. Za výhodných podmínek si proto od pana G. půjčil 5 mil. Kč, které měl doma nachystané na to, že kdyby se nějaká nemovitost objevila, aby byl připravený. Následně na konci roku 2014 dům v Žebětíně prodali, peníze obdrželi počátkem roku 2015 a obžalovaný F. obžalovanému G. peníze bezhotovostně na účet vrátil. Na půjčce v hotovosti neshledává nic nelogického. Půjčku od obžalovaného G. si bral v hotovosti proto, že potřeboval hotovost, chtěl hotovost, a tak se s obžalovaným G. domluvili, on příslušnou hotovost měl. Tu hotovost pak měl obžalovaný uloženou doma. Část hotovosti použil někdy na konci roku 2014, kdy bylo potřeba dát zálohu makléři na koupi domu, část peněz pak posloužila na poplatky advokátům apod. někdy koncem roku 2015. Pokud se týká půjček panu G., tak sám měl od dalších osob půjčeno celkem 18 mil. Kč, a proto peníze půjčoval dál, nevidí na tom nic nelogického. Část peněz byla také jeho, část byla z půjček. Ty peníze nepůjčoval najednou, ale bylo to v období zhruba 7 let postupně po zhruba 100tisících. Z jakých prostředků mu pak byly finance vráceny, obžalovaný neví, a ani ho to nezajímá. Část peněz bylo vráceno bezhotovostně na účet a část v hotovosti - asi 800 tis. Kč. Kromě pana G. obžalovaný půjčil finanční prostředky ještě panu H. někdy v roce XXXXX, jednalo se zhruba o 2 mil. Kč. Pokud se týká půjčky panu obžalovanému G., na úroku nebyli domluveni, byli domluveni na tom, že obžalovaný koupí podíl v obchodní společnosti, k čemuž nedošlo. Při půjčce zpočátku se ziskem počítal, později, když obžalovaný G. onemocněl, tak byl obžalovaný F. rád, že dostal peníze zpátky; vrátil mu pouze to, co mu půjčil. Za jakých podmínek si půjčil od pana G. finanční prostředky obžalovaný G., mu není známo. Žádnou z firem, které jsou stíhány, obžalovaný nezná, stejně tak D.M. a J.M., žádného jednání v bance XXXXX se neúčastnil. Od M.G. jako fyzické osoby si peníze nepůjčoval, půjčoval si peníze od jeho obchodní společnosti.

7. Z výpovědi opatrovníka stíhané právnické osoby XXXXX soud zjistil, že nemá k dispozici účetnictví, není mu známo, kde se nachází, o společnosti XXXXX zná jenom údaje z obchodního rejstříku.
8. Z výpovědi jednatele společnosti XXXXX J.K. soud zjistil, že je jediným jednatelem a společníkem, a to, od 16. 9. 2015, kdy společnost koupil od J.M., kdy proběhly zhruba dvě schůzky, poté se sešli u notáře na ulici Zámečnická a došlo k převodu obchodních podílů. Při převodu dostal zápis

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

3/2019

z valné hromady, další doklady, a společnost neměla mít žádný majetek ani žádné dluhy. Ve věcech týkajících se zápisu do obchodního rejstříku pověřil K.P.. Pokud se týká účetnictví, tak je asi převzal, neví, zda při převodu u notáře nebo až poté, jelikož přebíral více společností, tak si nepamatuje, v jakém objemu účetnictví bylo a co bylo přesně jeho obsahem, rovněž netuší, kde se momentálně nachází. Předpokládal, že společnost rozjede a poté výhodně prodá, k čemuž nedošlo, neboť byl poté odsouzen k nepodmíněnému trestu. V době převodu obchodních podílů neměla společnost žádný movitý nebo nemovitý majetek. Na účtech byly maximálně stokorunové zůstatky. Sám jednatel žádný vklad na účet společnosti neprovedl. Jak došlo k převodu dispozičních práv, si nevzpomíná. Za XXXXX nepodával daňová přiznání k DPH nebo k dani z příjmu právnických osob. Zná obžalovaného J.M., společnost XXXXX nezná. Jako jednatel společnosti o úvěr nežádal, předchozí jednatel mu k tomuto nic nesdělil. Koncem září 2015 se stal jednatelem společnosti, 1. 12. 2015 byl odsouzen pro daňovou trestnou činnost, 16. 2. 2016 nastoupil výkon trestu. O tom, že by společnost XXXXX měla ručitelský závazek, nevěděl; kdyby ano, tak by společnost nepřevzal.

9. Soud ve věci vyslechl celou řadu svědků. Z výpovědi svědka K.B. soud zjistil, že se v roce 2009 stal nájemcem objektu XXXXX, objekt mu pronajal obžalovaný A.G.. V objektu provozuje hostinskou a ubytovací činnost. V letech 2009-2015 platil nájem 10 000 Kč měsíčně. Po A.G. se stala vlastníkem společnost XXXXX, a poté probíhalo insolvenční řízení s firmou XXXXX a nemovitost šla do prodeje, má ji nový majitel. O společnosti XXXXX se dozvěděl od obžalovaného A.G., který mu sdělil, že je objekt prodán. Za firmu XXXXX se svědkem jednal obžalovaný M. a požadoval zvýšení nájemného. Dohodli se na zvýšení na částku 30 000 Kč měsíčně. Na XXXXX byl obrat zhruba 2,5 mil. Kč za rok, sezóna byla krátkodobá, nejvyšší obraty se pohybovaly v období od června do září, ty tvořily 80 % obratu, zbylé měsíce byly spíš paběrky. V průběhu doby pronájmu objektu nedošlo k žádné rekonstrukci, objekt byl pouze udržován. Opravy si svědek řešil sám svépomocí, když se jednalo o něco vážnějšího, tak to zařídil obžalovaný G.. Během doby, kdy měl objekt pronajmat, uvažoval o koupi objektu, neboť obžalovaný G. se snažil objekt prodat. Cenu obžalovaný uváděl různou, měnila se podle situace. Celá oblast je ve stavební uzavěře, XXXXX bylo možné rozšířit na nějaké parametry, které zde byly dříve, obžalovaný hovořil o částkách někdy 15 mil. Kč, někdy 20 mil. Kč, sám svědek by byl ochoten dát maximálně 10 mil. Kč. Pokud se týká kontaktu s obžalovaným M., s ním svědek jednal zhruba pětkrát, vždy přijel svědek na XXXXX, resp. přivezl ho tam jistý pan H.. Pokud se týká samotného objektu, bylo zde možno ještě pronajmout parkoviště, které obžalovaný G. po nějaké době prodal. V objektu je celkem 11 dvoulůžkových pokojů hotelového typu, výtěžnost v letních měsících byla zhruba 50 %, v zimě nic, v zimě ubytování vůbec neposkytovali, nebyl zájem. Když svědek objekt přebíral do nájmu, měl špatnou pověst, byl vybydlený. Objekt je na místě, kde je hrad Landštejn, kam přijíždí lidé, takže největší frmol v restauraci byl mezi 12:00 a 16:00 hodinou. Ráno pouze snídaně pro hotelové hosty a večer pouze, když tam někdo bydlel. Obžalovaný M. měl původně zcela nereálné představy o nájmu, požadoval 180 000 Kč měsíčně a po nějakém vyjednávání nakonec dospěli na částku 30 000 Kč měsíčně.
10. Z výpovědi svědků P.K. a N.T. soud zjistil, že jsou statutárními zástupci společnosti XXXXX, K. je předsedou představenstva společnosti, T. je prokuristou. Společnost XXXXX se zabývá dodávkami zařízení pro pivovarnictví, poskytováním služeb v zahraničním obchodě, pro české výrobce shání zákazníky, dělá studie, pomáhá v administrativních záležitostech. Z výpovědi obou svědků vyplynulo, že ani jeden z nich nepodepsal nájemní smlouvu na pronájem nemovitosti XXXXX a společnost XXXXX nikdy neprovozovala hostinskou či ubytovací činnost a nikdy si nepronajala nemovitost XXXXX. Podpis na smlouvě není ani svědka T. ani svědka K.. Razítko na smlouvě vypadá jako firemní.
11. Svědek R.S. v letech 2014 a 2015 zpracovával odhady nemovitostí pro XXXXX a oceňoval i XXXXX. Začátkem roku 2015 za ním přišel nadřízený a pověřil jej oceněním objektu XXXXX.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

3/2019

Přímo u nemovitosti se setkal s panem V., externím spolupracovníkem banky, dále s obžalovaným G. a s dalším mužem, který byl přítomen. Od obžalovaného G. převzal nájemní smlouvu s firmou XXXXX a zjednodušené výkazy za rok 2013 a 2014, které se týkaly hotelu. Svědek si hotel prošel, nafotil a ocenil jej na částku zhruba 40 mil. Kč. Mezitím se změnil zájemce, tj. firma žádající o úvěr, svědek ocenění zpracoval a odeslal. V prosinci 2015 za ním přišel vedoucí organizační složky XXXXX, s tím že se bude muset udělat nové ocenění nebo přecenění, protože klient neplatil. Začátkem roku 2016 na základě žádosti od paní S., zaměstnankyně banky, která měla na starosti úvěry, obdržel žádost na nové ocenění, neboť se případ bude předávat na FOBE, což je oddělení XXXXX. 17. 2. 2016 se sešel s jednatelem společnosti XXXXX, dále s nájemcem objektu K.B., z rakouské pobočky XXXXX přijel pan A. a byla tam i P.N., což je znalkyně v oboru oceňování nemovitostí. Během jednání jim pan B. ukázal smlouvu o nájmu, kde byla částka ve výši jako v původní smlouvě, ale ne v eurech, ale korunách, takže se jednalo o 15 000 Kč měsíčně. S touto nájemní smlouvou svědek v přecenění nepočítal. Nemovitost oceňoval na základě výnosové hodnoty. Podklady k této výnosové hodnotě dostal od obžalovaného G.; je to již ta výše zmíněná nájemní smlouva a výkazy. V Rakousku zvolili jinou metodiku a došli k odlišnému ocenění nemovitosti, a to k výrazně nižší ceně. Svědek měl k dispozici i znalecký posudek Ing. Horského, kde byla stanovena tržní cena zhruba na 75 mil. Kč, s tímto posudkem nepracoval. Při stanovení hodnoty nemovitosti, která je vyložena výnosová, jako např. kancelářská budova, svědek přihlíží k nájemní smlouvě, v případě hotelu, restaurace, provozní nemovitosti, kde se hodnotí provoz, se na smlouvu může podívat, zda je reálná či není, ale v metodice XXXXX nikde není, že se s tím počítá. Posudek vypracovaný A. vycházel z nájemní smlouvy 15 000 Kč měsíčně, byl zpracován výnosovou hodnotou na základě nájemní smlouvy. Podle svědka tento obrovský rozdíl, kdy svědek A. nemovitost ohodnotil na částku v jednotkách milionů korun, vznikl tím, že s ohledem na to, že klient neplatil, úvěr začal být problémový, tak v bance začali hledat důvod, proč k tomu došlo. Svědek v odhadu vycházel z předpokládaných příjmů jak provozu hotelu, tak provozu restaurace, provozu parkoviště, a na základě toho vypočetl tržní hodnotu. Nový posudek banky pak vycházel z nájemní smlouvy 15 000 Kč. Svědek z XXXXX odešel k 31. 5. 2016, kdy již delší dobu chtěl sám odejít, a jedním z důvodů bylo i to, že v bance dospěli k závěru, že posudek, tak jak svědek zpracoval, byl chybný, že to byla jeho chyba, že ocenění zpracoval špatně. Z banky odešel na základě dohody. U ocenění byl přítomen i pan V., externí spolupracovník banky, jaká byla jeho funkce v tomto případě, není svědkovi známo. Svědek není znalcem, vytvářel pouze interní ocenění nemovitosti. Toto ocenění pak zadal do systému banky, ocenění potvrdil i rakouský kolega pan P.. Pokud se týče obžalovaného M., tak zda s ním svědek jednal, si nepamatuje, jméno slyšel v souvislosti s Landštejnským dvorem; stejně tak, pokud se týká obžalovaného D.M.. Pro XXXXX dělal metodiku nejprve jako externista, později jako zaměstnanec banky, kdy metodika pro Českou republiku je odlišná, než pro Rakousko. Pokud se týká paní S., ona zpracovávala tento úvěrový případ a měla za úkol shromáždit veškeré dokumenty; s touto komunikoval mailem i telefonem. Se svědkem V. pak byl na prvním ocenění nemovitosti, znal se i s paní S., podle svědka spolu měli i intimní vztah. V případě podkladů, které svědek dostal od vlastníka, tak mu s ohledem o jakou nemovitost se jedná, přišly trošku nadhodnocené příjmy a výdaje.

12. Svědkyně P.N. se rovněž podílela na ocenění nemovitosti XXXXX, když byla oslovena svědkem S.; v předmětnou dobu pracovala jako externí odhadce pro XXXXX. Svědek S. ji požádal, zda by s ním jela na XXXXX, blíže žádost neodůvodňoval. Svědkyně se znala z dřívějšího s obžalovaným A. G., kdy měla oceňovat jeho rodinný dům. Na místě na XXXXX pak byl kromě svědka S. přítomen i německy mluvící zástupce banky. Svědkyně měla svědku S. posvětit jeho odhad. Svědkyně si nemovitost prošla a poté ji pan S. zaslal původní znalecký posudek, svůj odhad, přehledy nájmu nebo zisku. Přímo na místě se svědkyně potkala i s tehdejším nájemcem objektu; zda jí předával nějaké podklady pro odhad, si nevzpomíná. Na základě podkladů, které dostala od svědka S., pak svědkyně udělala své výpočty a došla k téměř stejné částce - o něco nižší. Pro cenu takového objektu je důležitý výnos, tzn. kapacita objektu, kapacita ubytování, stanovené ceny,

3/2019

přihlíží se i k obvyklým cenám, přihlíží se k lokalitě, propočítává se pronájem a další. Rovněž se přihlíží k nájemní smlouvě, je nutno zohlednit nájemné, které je v daném čase a místě obvyklé. Zda měla svědkyně k dispozici nájemní smlouvu, si nevzpomíná.

13. Svědek J.H. uvedl, že nějaký čas pracoval jako řidič ve společnosti XXXXX, kdy vozil jednatele společnosti pana M., který neměl řidičské oprávnění. Vozil jej vozidlem, které zakoupil on sám za 700 000 Kč, kdy si na to musel půjčit peníze, a to i od pana M.. Firma XXXXX potřebovala na koupi nemovitosti XXXXX půjčit peníze, svědek spolupracoval se společností pana G., která půjčovala peníze. Protože se vědělo, že svědek pracuje pro pana G., tak jej pan M. oslovil s požadavkem, zda by u něj nemohl zařídit, aby mu pan G. půjčil, a ten mu půjčil. Svědek byl na jednání v Praze při podpisu úvěrové smlouvy, kde se seznámil s obžalovaným G., M. a s panem V.. Na nemovitosti XXXXX pak byl i při jednání s nájemcem nemovitosti ohledně výše nájmu, byl rovněž při jednání v XXXXX, když se úvěr nesplácel, šel tam společně s panem M. a byl tam i pan V.. Jednali s paní S.. Pokud se týká společnosti pana G., tak zde nebyl zaměstnán, nebyl společník, občas pro něj něco zprostředkoval, cítil se za půjčku odpovědný, a proto mu záleželo na tom, aby byl úvěr splácen. Firmu XXXXX řídil pan M., svědek byl jediný zaměstnanec. Svědek popřel, že by po podpisu úvěrové smlouvy vzal peníze pro pana M. a pro obžalovaného M.. Pokud tak vypovídal v přípravném řízení, tak lhal, protože mu tehdy vyšetřovatelé slíbili, že bude propuštěn z vazby a souzen podle jiného paragrafu, proto pak vypovídal tyto věci, na policii vědomě lhal. Ostatní věci, které uváděl, jsou však podle svědka pravda. Když jej obžalovaný M. oslovil s tím, že potřebuje půjčit peníze pro firmu, tak mu neřekl, na co si peníze půjčit potřebuje, informaci svědek předal panu G.. Na co bude úvěr použit, nebylo svědkovi známo. S obžalovaným G. se svědek zná zhruba 15 let, byli spolu i ve výkonu trestu. Za zprostředkování půjčky dostal odměnu 200 000 Kč. V době, kdy pracoval pro firmu XXXXX se spřátelil i s obžalovaným M., o jeho minulosti mu není nic známo. Pokud se týká půjčky od pana G., byla domluvená schůzka mezi obžalovaným G. a obžalovaným M. a svědkem o předání peněz, které proběhlo v Katovicích v Polsku. Obžalovaný M. měl s sebou peníze, přijeli na místo, dali si kafe, naobědvali se, předaly se peníze a jelo se domů. Šlo o 10 mil. Kč, které byly v kufříku; fyzicky je neviděl. Nebyl ani přítomen předání peněz, byl na toaletě. Došlo k jednomu předání peněz, to bylo v Katovicích nebo v Krakově. Místo určil pan G., protože mu to tenkrát vyhovovalo. Půjčku od firmy pana G. zprostředkoval svědek pouze v tomto jediném případě.
14. Svědkyně H. S. pracovala v předmětném období v pozici firemního bankéře v bance XXXXX a starala se o správu úvěrového portfolia svých klientů v oblasti firem. Z původní žádosti o úvěr ve věci nemovitosti XXXXX přišel pan M., který zastupoval firmu XXXXX, s tím, že hodlá koupit nemovitost XXXXX. Banka začala shromažďovat podklady, které byly potřebné pro posouzení podnikatelského záměru a následného úvěru. V rámci vyjednání pak přišel pan M. s tím, že k sobě sehnal partnera, který by do toho vstoupil, což by znamenalo změnu dlužníka, to byla společnost XXXXX, společně s ním přišel zástupce společnosti, přičemž pan M. uvedl, že z projektu neustupuje, že v něm bude figurovat, a že bude garantovat tento úvěr; bylo to zvláštní a neobvyklé. Obě společnosti, jak XXXXX, tak XXXXX byly novými klienty, banka z tohoto důvodu vyžaduje doložení oprávnění podnikání, podnikatelskou minulost v podobě daňových přiznání za dvě poslední uzavřená účetní období, banka sleduje, zda není klient v bankovním registru dlužníků. Pana M. doporučil pan M.V., což je externí spolupracovník banky; svědkyně se s ním zná a vídali se i na různých bankovních akcích, ale poměr spolu neměli. Původní firma zůstala v případě figurovat, a to v kategorii dozajištění úvěru buď jako ručitel nebo jako avalista na směnec. Bylo žádáno o úvěr ve výši 30 mil. Kč. Svědkyně jenom zpracovává podklady, o úvěru nerozhoduje. Žádost o úvěr se ke schválení předkládá na vyšší schvalovací místo, což bylo v Praze. Ocenění nemovitosti pro banku dělal pan S., který pracuje jako interní odhadce; s ním se svědkyně rovněž zná, jsou bývalí kolegové. K podpisu smlouvy došlo přímo na centrále v Praze, protože si to tak přál jak klient, tak prodávající. U podpisu smlouvy byl jak prodávající, tj. obžalovaný G., tak kupující

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

3/2019

obžalovaný M., podpisu byl přítomen i pan V., bylo dohodnuto, že se udělá společná schůzka v Praze, kdy pan G. podepíše kupní smlouvu, a následně v jednom okamžiku se podepíše úvěrová smlouva. Obžalovaný G. to však podmiňoval tím, že spoluúčast kupujícího proteče na jeho účet, a tak to bylo dohodnuto. Úvěr nebyl řádně splácen, svědkyně to řešila emailovou i telefonickou komunikací, i osobním jednáním s obžalovaným M., který přišel ještě s dalším člověkem, svědkyně klienta upozornila na neplacení a snažili se dohodnout na dalším postupu, úvěr se však dále řádně nesplácel. Jako zaměstnanec banky není nijak finančně zainteresována na uzavření úvěrové smlouvy. Pokud se týká žadatele o úvěr, tak se prověřuje nejen právnická osoba, ale i osoba za ni jednáající, jednatel, tj. v tomto případě pan M.. Jaký byl výsledek, si již svědkyně nepamatuje. Pro poskytnutí úvěru je důležitý celý komplex dokumentů, o poskytnutí úvěru rozhoduje vyšší schvalovací místo, nejvyšší je pak v Linci v Rakousku. Podklady od společnosti XXXXX byly svědkyni zaslány mailem, poštou i osobně; které konkrétní listiny jakým způsobem, si již svědkyně nevybavuje. Nějaké podklady, jestli v přítomnosti pana M. nebo pana M., přinesl i pan V.. Rovněž od společnosti XXXXX byli podklady zasílány emailem, poštou i osobně, evidence o tom, kdy byl první kontakt s klientem, si banka nevede, stejně tak se nezaznamenává záznam o všech schůzkách, které proběhnou. Pokud se týká pana V., který je externím spolupracovníkem banky, tak v předmětném případě jako zprostředkovatel nevystupoval, o tom by musel být záznam v úvěrové dokumentaci. Do systému banky se zaznamenává jednání s klientem, záznamy o telefonních hovorech zde nejsou.

15. Svědkyně N. G. je bývalou přítelkyní obžalovaného M.G.. Pracuje pro jeho společnost XXXXX jako asistentka klientů, tzn. že obstarává jejich požadavky, problémy, obhospodaruje bankovní maily, korespondenci, internetové bankovníctví. Ve společnosti pana G. pracuje 10 let. Název společnosti XXXXX jí nic neříká. Že by byla žadatelem o úvěr, si nevzpomíná. Z obžalovaných zná pouze M.G.. Společnost má kancelář na Komorských ostrovech, v České republice pobočky nemá, svědkyně pracuje z domova. Společnost neměla v České republice pronajaté prostory, pokud se konaly schůzky v nějakém meeting roomu, jednalo se o jednorázově pronajatou kancelář. S obžalovaným G. se pracovně setkávala v restauracích, v kavárnách. Měla přístup k účtu společnosti, který byl veden v UniCredit Bank. Svědkyně je zaměstnána ve společnosti, pobírá měsíční plat, který chodí na eurový účet u banky Revolut. Dalšími zaměstnanci společnosti byli pan A. a pan B.. Co pro společnost dělal pan B., jí není známo, pan A. je pracovník, který se stará o italsky mluvící klienty. Svědkyně neměla na starosti vyřizování úvěrů. Úvěry má na starosti pan G.. O žádném úvěru, který by jim měl zajistit, za dobu jejího působení svědkyně neví.
16. Svědek M.V. působil jako zprostředkovatel v rámci prodeje nemovitosti XXXXX. Oslovil jej svědek H., který mu předal znalecký posudek, podle svědka H. se mělo jednat o zajímavou nemovitost. Svědek pracoval externě pro XXXXX, měl zprostředkovatelskou smlouvu na vyřizování úvěru. Poté, co se dozvěděl o možnosti koupě, kontaktoval ředitele banky R. P.. K případu byla přidělena úvěrová pracovnice z Brna paní S., byl přizván odhadce banky na nemovitost, a to pan S.. Svědek se zabýval trochu developerskými projekty a byl se tedy podívat i na XXXXX společně se svědkem S., přítomen byl obžalovaný G. a další zhruba dvě osoby. Svědkovi byli představeni kupující. Ti jednali přímo s úvěrovou pracovnicí, a pokud chyběly nějaké dokumenty, tak je svědkovi přeposlal pan H. na mail, a on je přeposlal paní S. do Brna. Kupující viděl svědek jednou v bance při jednání a poté při podpisu úvěrové smlouvy. Kdo nemovitost koupil, si přesně nepamatuje. Proč byl přítomen přímo podpisu úvěrové smlouvy, si už nevybavuje, neví. Za poskytnutí úvěru nedostal žádnou provizi, úvěr se nesplácel. Běžně se provize pohybovala od 0,8 do 1 %. Kontakty na žadatele dostal od pana H., který mu předával maily. Od pana H. dostal kontakt na zájemce o nemovitost a předal je bance a potom vše už domlouvala úvěrová pracovnice. Jaký posudek svědek předával panu P., si nevzpomíná, s výjimkou toho, že zde byl nafocený objekt. Poté, co nebyl úvěr splácen, byl na schůzce s ředitelem P., který se jej ptal na lidi, kteří měli úvěr splácet. S paní S. se zná, měli spolu krátký vztah. Paní S. přeposílal emaily, kde byly nějaké podklady

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

3/2019

k úvěru, přišlo mu to od pana H.. Jestli bude úvěr poskytnut nebo ne ze své pozice ovlivnit nemohl. S obžalovaným M. se setkal určitě při podpisu úvěrové smlouvy a potom při schůzce u paní S., kdy s ním byl přítomen ještě další člověk. Hned následující rok po předmětném úvěru svědek ukončil spolupráci s XXXXX. Proč došlo k podpisu úvěrové smlouvy v Praze, svědek neví. Zda byl přítomen podpisu smlouvy i ředitel, si nevzpomíná.

17. Z výpovědi svědkyně K.M. soud nic nezjistil.
18. Z výpovědi svědka I.K. vyplynulo, že se dlouhodobě zná s obžalovaným A. G., který byl klientem společnosti XXXXX a znají se jako obchodní partneři, kdy spolupráce trvala roky. Společnost XXXXX půjčila obžalovanému G. 5 mil. Kč. V době splatnosti půjčky nebyla půjčka vrácena, jednalo se o víceleté období, kdy byla půjčka prodlužována, v roce 2015 vznikl notářský zápis, který shrnoval celkové období, sumarizoval dluhy, a následně v roce 2015 byla půjčka z velké části uhrazena zhruba z 85 % včetně příslušenství. V roce 2016 byla nakonec uhrazena celá. Předmětem zástavy půjčky byla nemovitost XXXXX, kterou obžalovaný vlastnil a jednu dobu se ji snažil i prodat. Půjčka měla sloužit k výstavbě administrativní budovy na ulici Lidická-Burešova, příslušenství k půjčce činilo 3 mil. Kč; uhrazeno je vše. V době, kdy obžalovanému finance půjčoval, ten vlastnil areál Snahy, nemovitosti na Landštejně, rodinný dům, takže se s pohledu svědka jednalo o dlužníka, který měl majetek a byl schopen tu pohledávku zaručit. Návratnost půjčky byla zhruba 2 nebo 3 roky. Nevracení půjčky obžalovaný odůvodňoval tím, že se protahuje řízení s úřady. Notářský zápis byl nakonec sepsán z důvodu věřitelských, protože nebyly dodrženy termíny na splácení půjčky a bylo nutno půjčku něčím zajistit. Půjčka byla vrácena po částech, z jakých zdrojů, svědek neví.
19. Svědkyně M.R. je jednatelkou společnosti XXXXX, do funkce nastoupila v létě 2015. Společnost XXXXX měla pohledávku za A. G., pohledávka vznikla v době, kdy svědkyně v XXXXX nepracovala. Pohledávka nakonec byla splacena, ne naráz, ale po částech. Pohledávka byla zajištěna nemovitostmi v Landštejně. O vrácení půjčky jednal ještě bývalý jednatel prostřednictvím právního zástupce, tj. pan K. prostřednictvím K.
20. Z výpovědi svědka R. Č. vyplynulo, že byl jednatelem společnosti XXXXX od založení firmy do zhruba roku 2014 nebo 2015. Společnost založil, pak ji prodal a zase koupil svůj podíl zpět. Společnost se zabývala obchodem a mezinárodní nákladní dopravou. Od roku 2008 šla firma zhruba na 10 % obratu, potom nebyla využívána, objem obchodu nebyl vysoký, firma přišla o zakázky na autodopravu, takže ta se zrušila a nechala se ve firmě jenom papírově. O firmu bylo více zájemců, protože měla platnou koncesi pro mezinárodní dopravu a měla za sebou 15 letou historii. Firmu nakonec prodal panu M.; jak se o nabídce dozvěděl, není svědkovi známo. Samotný prodej proběhl sepsáním smlouvy u notáře, firma se prodala, svědek obdržel 500 000 Kč v hotovosti při sepsu smlouvy a panu M., který byl při podpisu přítomen, předal veškeré účetnictví. Co se poté s firmou stalo, mu není známo. Firma měla účet v bance, na účtu byly statisíce korun. Kupní cena 0,5 mil. Kč bylo základní jmění společnosti, nikdo z ostatních zájemců nebyl ochoten za to zaplatit peníze a svědek chtěl dostat zpět z firmy alespoň to, co do ní vložil. Účetnictví bylo předáno před notářskou kancelář, byl to plný kufr osobního auta, bylo to několik desítek šanonů. Obžalovaný M. si to převzal i s doklady.
21. Svědek R.H. je dlouhodobý známý obžalovaného A. G., kdy jejich vztahy byly čistě obchodní nebo obchodně přátelské. Svědek obžalovanému G. nikdy nepůjčil finanční prostředky. Pokud na polici uváděl, že mu finanční prostředky půjčoval, pokud uváděl, že opakovaně půjčoval částky do 300 000 Kč, tak lhal, protože chtěl obžalovanému pomoci, netušil, o jakou situaci se jedná. Pokud se týká směnec, tak tyto částečně vyplňoval, směnky však byly přeškrtnuté už v okamžiku vyplňování. Směnky neměly žádný reálný základ. Svědek chtěl v přípravném řízení obžalovanému G. pomoci. Obžalovaný byl v špatném zdravotním stavu a požádal svědka, zda by mu nepomohl s finanční transakcí, která se týkala opožděné platby při prodeji domu v jižních Čechách, že má

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

3/2019

problémy s nějakým prokázáním. Svědek se mu snažil vyhovět, a proto mu přislíbil pomoc a při výslechu na policii vypověděl nepravdu. Až později se na policii dozvěděl, že se jedná o nějaký bankovní podvod, obžalovanému G. oznámil, že v tom dál nemůže pokračovat, protože to ohrožuje nejen jeho, ale i rodinu z hlediska životelského, neboť obdržel licenci ČNB, činnost v oblasti investičních společností, proto se rozhodl u soudu vypovídat pravdu. Obžalovaný po svědkovi požadoval, aby byla pokryta částka zhruba kolem 10 mil. Kč. Svědkovi je známo, že obžalovaný G. vlastnil něco, čemu se říkalo Landštejn, ale svědek tam nikdy nebyl, a jak nemovitost vypadá, neví.

22. Z výpovědi svědků J.P. a J.P. soud zjistil, že jsou bratři. J.P. byl jednatelem společnosti XXXXX s.r.o. v letech 2007-2017, J.P. byl zaměstnancem této společnosti a tuto společnost řídil. Společnost měla v předmětnou dobu pouze maximálně tři zaměstnance, a to J.P., asistentku a obžalovaného M.G.. S ním se J.P. znal od studentských časů, věděl, že začínal v reklamě, pak se nějakou dobu neviděli, potkali se a spolupracovali ve společnosti XXXXX. Obžalovaný G. měl ve společnosti na starosti pohledávky, příležitostný nákup a prodej nemovitostí, ale ani jeden ze svědků nebyl schopen konkrétně uvést, co vlastně obžalovaný G. ve společnosti dělal. Byla mu vyplácena minimální mzda a měl mít provize z výsledků, provize však žádné vyplaceny nebyly, nebyly uzavřeny takové dohody, ze kterých by měl obžalovaný nárok na provizi. Obžalovaný ve společnosti pracoval necelé dva roky.
23. Svědek R.M. je známý svědka J.H., zná se s ním zhruba 9-10 let, nějaký čas žil s jeho dcerou. Svědek provozuje v XXXXX hotelový dům XXXXX a svědek H. zde byl nějaký čas ubytovaný, v předmětnou dobu nepracoval, pobíral dávky a ubytování bylo hrazeno z dávek. Zda byl zaměstnán ve společnosti XXXXX, svědkovi není známo. Někakou dobu byl svědek H. ve výkonu trestu, když se vrátil, tak mu byl představen jeho dcerou, svědek mu sem tam pomohl, když třeba neměl cigarety, ale jinak ho blíže nezná. Od pana H. nikdy žádné finanční prostředky neobdržel, nikdy žádné peníze H. neměl. Se svědkem nemá prakticky žádný vztah.
24. Ve věci byl rovněž jako svědek vyslechnut M.H., bývalý přítel obžalovaného T.F.. Svědek byl v letech XXXXX-2017 ve výkonu trestu odnětí svobody a domnívá se, že na tom nese vinu obžalovaný F.. Naposledy se s ním viděl v roce 2008.
25. Z výpovědi svědka M.S. soud zjistil, že byl statutárním zástupcem společnosti XXXXX, předtím než, společnost převedl na D.M.. Společnost se zabývala obchodní činností, nějakou činnost v době prodeje vykonávala. Jak došlo ke kontaktu s obžalovaným M., si svědek nevzpomíná. Na podrobnosti převodu společnosti si rovněž nevzpomíná. Po prodeji společnosti byl v kontaktu s obžalovaným M., protože jiná svědkova firma - XXXXX zpracovávala pro XXXXX účetnictví. Svědek byl i za obžalovaným na severní Moravě, kde probírali neplacení faktur za účetní služby. Zda měla společnost XXXXX nějaké zaměstnance, si svědek již nevzpomíná, v předmětnou dobu měl více firem a některé zaměstnance měly, tak jednoho, dva, některé zaměstnance neměly. K převodu společnosti došlo pravděpodobně v nějaké notářské kanceláři v Praze.
26. Z výpovědi svědka jménem V. A. soud zjistil, že pracoval externě jako konzultant společnosti XXXXX od roku 2011. Nikdy nebyl zaměstnancem společnosti, náplň jeho práce je starat se o italsky mluvící klientelu. Jeho klienty byly pouze firmy, nikdy ne fyzické osoby. Společnost nemá v České republice žádné sídlo ani žádné prostory. Pokud jednal s panem G. nebo s jeho asistentkou N. G., probíhala jednání v kavárnách, restauracích, na ulici, popř. v hotelech nebo po Skypu. Jeho odměna spočívá v procentech za každého jednotlivého klienta, kterého získá, tedy odměna není u každého klienta stejná. Za dobu svého působení ve společnosti získal asi 30 klientů. Předtím, než začal spolupracovat se společností obžalovaného G., pracoval v Itálii, staral se o logistiku společnosti Ferrero, vyřizoval objednávky a zasílal objednávky pro východní Evropu, v bankovníctví nepracoval. Za dobu jeho působení je mu známo, že byla poskytnuta půjčka

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

3/2019

španělské společnosti Kilmun LS zhruba někdy v roce 2017, že by byla půjčka poskytnuta nějaké společnosti již dříve v letech 2015, 2016 si nepamatuje.

27. Ve věci dále vypovídali svědci Z.K. a R.F., kamarádi obžalovaného T.F.. Z výpovědi svědků vyplynulo, že se s obžalovaným znají delší dobu, byli spolu v kontaktu, seznámili se přes fotbal. Oba svědci uvedli, že je jim známo, že obžalovaný F. prodával svůj dům v XXXXX, a oba rovněž uvedli, že byli osloveni obžalovaným F., zda by mu neodělali doprovod při převzetí peněz; šlo o převzetí 5 mil. Kč. K samotnému předání došlo v kavárně v budově Nové Semilasso v salónku, kde byl obžalovaný F., dále muž, kterého jim představil jako bankéře (obžalovaný G.) a oni dva. F. s G. seděli u vedlejšího stolu, oba svědci zahlédli, že z kufríku vytáhl obžalovaný G. 5 mil. Kč, resp. peníze, které si tam ručně obžalovaný F. přepočítal, dal si je do batohu, svědkům sdělil, že jsou vyřízeni a odjeli k němu do XXXXX domu, kam si peníze uložil. Ani jednomu ze svědků nepřišlo nic zvláštního na tom, že k předávce peněz došlo v hotovosti a ještě v kavárně.
28. Z výpovědi svědka J.V. soud zjistil, že zná obžalovaného M.G. a snažil se externě spolupracovat s jeho společností, kdy se mělo jednat o privátní banku, tak to bylo svědkovi sděleno. Pokud by sehnal nějaké klienty, kteří by si v této privátní bance otevřeli účty, tak měl za klienty dostat odměnu. Oslovil několik lidí zejména v zahraničí, někteří přijeli na osobní schůzku, které probíhaly buď v hotelu Holiday Inn nebo v Olympii, ale nikdo z nich si účet ve společnosti otevřít nakonec nechtěl, a proto svědek žádnou odměnu neobdržel. Se zájemci o otevření účtu se nebavil o poskytnutí úvěru, neboť věděl, že společnost pana G. úvěry neposkytuje, sám byl ve špatné situaci a zajímal se o úvěr, ale bylo mu sděleno, že úvěr nedostane. Jeho zájmem byla sehnat bance klienta, který si tam otevře účet, a pak jej to dál nezajímalo. Nikoho ale nesehnal.
29. Z výpovědi svědkyně P.F. soud zjistil, že je manželkou obžalovaného T.F.. Z dalších obžalovaných pak zná pouze A.G.. S jejím souhlasem půjčil její manžel, tj. obžalovaný T.F., obžalovanému G. peníze, přesnou částku svědkyně nezná. Zpět na její účet poslal A.G. dvě platby ve výši 5 mil. Kč a 5,2 mil. Kč jako splátku půjčky. Jakým způsobem byly finanční prostředky A. G. předány, svědkyně neví; kdy došlo k zapůjčení finančních prostředků, rovněž neví. Svědkyně je majitelkou účtu, manžel má k účtům dispoziční právo, ona ho v dispozičním právu nijak neomezovala; účty byly vedeny u Air Bank. Finanční prostředky použili na nákup nemovitosti na ulici XXXXX v Brně.
30. Ve věci dále vypovídal svědek D.M., který se seznámil s obžalovaným D.M. přes svého kamaráda M. Š. a přes svého kamaráda J.A.. J.A. potřeboval rozjet nějaký business, potřeboval člověka, který by byl spolehlivý a nabídl se právě M. Š., sehnal D. M. a sehnali společnost XXXXX. Od pana A. se pak svědek dozvěděl, že M. sebral 700 000 Kč firemní peníze, mělo se jednat o nějaké provozní peníze a něco s nimi zaplatil. Pokud se týká obžalovaného M., nepůsobil nikdy majetným dojmem, vypadal spíš, že nebyl finančně zajištěný, ale o majetkových poměrech svědek nic nevěděl. Obžalovaného M. viděl jenom třikrát. O nákupu nemovitosti XXXXX mu není vůbec nic známo.
31. Z výpovědi svědka J. H. soud zjistil, že z obžalovaných se zná pouze s A. G. a to delší dobu. V souvislosti s prodejem nemovitostí XXXXX byl kontaktován obžalovaným G., zda by nemohl pomoci zájemci o koupi nemovitosti se sehnáním finančních prostředků na rekonstrukci či dokončení stavby, což svědek přislíbil. Emailem mu přišly materiály, podnikatelský záměr XXXXX, zda od obžalovaného G. nebo od zájemce, si již nevzpomíná, a tyto materiály přeposlal svému známému panu V., který pracoval pro XXXXX. Předtím pana V. kontaktoval, že by měl zájemce o úvěr, zda by nějak nezajistil úvěr u XXXXX. Na jméno zájemce o nemovitost si již nevzpomíná, ale i ten jej kontaktoval. Poté se ještě jednou zkontaktoval s panem V., který mu sdělil, že se úvěr přestal splácet; svědek záležitost již nijak neřešil.
32. Z výpovědi svědka J.S. soud zjistil, že je realitním makléřem a obžalovanému T. F. zprostředkoval prodej a koupi domu. Nejprve nabízel k prodeji dům v XXXXX. Jednalo se o běžný prodej, ale k realizaci nedošlo, neboť obžalovaný požadoval vyšší prodejní cenu. Obchod se

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

3/2019

neuskutečnil, vypršela zprostředkovatelská smlouva. Na účet realitního makléře nebyly skládány finanční prostředky. Odměnu za prodej nedostal, neboť se případ nerealizoval. Odměnu měl vyplatit kupující. Zprostředkovatelskou smlouvu s obžalovaným uzavřel v lednu 2014, ta vypršela po 6 měsících, tj. v červenci 2014. Obžalovaný F. prodával nemovitost v XXXXX a chtěl koupit něco blíže středu města; měl specifický požadavek Masarykovu čtvrt' a blízké okolí, a proto mu svědek doporučil, aby měl připraveny nějaké finanční prostředky, aby, pokud by se nějaká nemovitost vyskytla, mohla být rychle sepsána smlouva o budoucí kupní smlouvě a mohla být složena záloha. V případě domu za zhruba 15 mil. Kč, což byla cena nového domu, kterou obžalovaný svědkovi zadal, je vhodné mít k dispozici tak čtvrtinu této částky, tzn. v řádech milionů korun; tato finanční částka však nemůže být v hotovosti, protože se peníze skládají do advokátní nebo notářské nebo bankovní úschovy, a takovéto peníze nelze vkládat v hotovosti. Žádný dům se svědkovi nepodařilo pro obžalovaného zajistit.

33. Za souhlasu stran pak byl čten protokol o výsledku svědka W. A.. Z jeho výpovědi soud zjistil, že od ledna 2011 pracuje v dceřiné společnosti XXXXX, jako odborný referent pro oceňování nemovitosti a to u nejistých úvěrových případů. Činnost vykonává výhradně pro rakouskou centrálu banky XXXXX. Pokud se týká nemovitosti XXXXX, tu si prohlédl v rámci šetření interního odhadu tržní hodnoty pro banku, a to 17. 2. 2016. Důvodem bylo postoupení nejistého úvěrového případu centrále v Linci, zadavatelem bylo právní oddělení XXXXX Österreich. Při stanovení ceny bylo použito stanovení hodnoty výnosu, metoda výše nájmu na základě možného obratu nemovitosti a byla stanovena k 17. 2. 2016. Svědek cenu odhadl na 240 000 Euro, v přepočtu 6 550 000 Kč. V okamžiku oceňování byla nemovitost pronajímána K.B. za 30 000 Kč měsíčně. O stanoveném odhadu tržní hodnoty z posudku Ing. R. S. svědek ví, ocenění vycházelo z příliš velké plochy budovy a z příliš velkých výnosů, Ing. S. převzal do posudku nesprávné údaje o ploše ze znaleckého odhadu V.H. a byly příliš vysoko nasazené výnosy na základě měsíčního příjmu ve výši 15 000 Euro, který byl údajně sjednán mezi panem G. a společností XXXXX. K nemovitosti svědek vyhotovil posudek a předal ho zadavateli, tj. právníckému týmu XXXXX Österreich. Nezávisle na něm pověřila pobočka XXXXX v České republice v roce 2017 znalce Ing. Petrácha rovněž k vypracování posudku nemovitosti, a tento posudek z 12. 9. 2017 dospěl k částce 223 000 Eur, cca 6 mil. Kč, čili mírně pod svědkovým odhadem. Při schůzce 17. 2. 2016 byl přítomen Ing. S., jednatel společnosti D.M. a další osoby. Nikdo další ze strany XXXXX přítomen nebyl, pan M. se bavil s Ing. S. v českém jazyce a překládali to svědkovi do němčiny. Při schůzce se svědek ptal na podklady k výnosům, obžalovaný M. přislíbil, že pošle nájmní smlouvu, to však nedodržel.
34. Soud ve věci provedl rovněž důkaz znaleckými posudky. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, analýza dat a zkoumání nosičů Kriminalistického ústavu Praha soud zjistil, že mu bylo předloženo mobilní zařízení Lenovo TB3730X s vloženými SIM kartami. Z paměti mobilního zařízení byla vykopírována uživatelská data, přístupy do paměti SIM karet byly chráněny neznámými kódy PIN, po zjištění kódu PUK nebylo možné SIM karty odblokovat. Další zkoumání bez znalosti kódu PIN nebo starých kódů PUK není možné.
35. Ze znaleckého posudku z oboru kybernetika, výpočetní technika, hardware počítačů znalkyně Ing. Ivony Raurové soud zjistil, že znalkyně zajistila data z paměťové SD karty Canon, flash disku a notebooku Lenovo. Ze zkoumaných paměťových zařízení byly pořízeny bitové kopie obsahu jednotlivých disků; na žádném ze zkoumaných médií nebyla nalezena lokální kopie datových souborů pošty ani jednotlivě uložené mailové zprávy; na paměťových médiích se nevyskytují údaje k osobám T.F., P.F., D. M., XXXXX, XXXXX. Na notebooku Lenovo Thinkpad byl nalezen výskyt souborů s řetězcem A.G., na tomto notebooku se nepodařilo obnovit smazaná data v čitelné podobě.

3/2019

36. Ze znaleckého posudku ekonomika, ceny a odhady nemovitostí znalce Karla Fišera soud zjistil, že předmětná nemovitost Hotel, penzion XXXXX včetně pozemku měla ke dni 1. 3. 2015 hodnotu 9 500 000 Kč. Ceny oceňovaného majetku byly vypočtené a stanovené porovnáním zhruba ve stejné úrovni při stanovení obvyklé ceny se znalec přiklonil k ceně vypočtené výnosovou metodou a ceně porovnávací, protože se jedná o kvalitní zdroj výnosu, který je omezen pouze ročním obdobím.
37. Soud dále ve věci provedl listinné důkazy. Z ocenění nemovitosti vypracovaného W.A., zaměstnancem banky XXXXX, soud zjistil, že tento nemovitost XXXXX ocenil ke dni 17. 2. 2016 na částku 240 000 Eur. Z nájemní smlouvy uzavřené dne 22. 9. 2015 mezi pronajímatelem XXXXX a nájemcem K.B. soud zjistil, že nemovitost XXXXX pronajímatel nájemci pronajímá za částku 30 000 Kč měsíčně. Ze zástavní smlouvy uzavřené dne 24. 8. 2015 mezi zástavním věřitelem společností XXXXX s.r.o. a A. G. jako zástavním dlužníkem soud zjistil, že smluvní strany 12. 4. 2007 uzavřely smlouvu o půjčce a smlouvu o zřízení zástavního práva a k zajištění pohledávky zástavního věřitele ve výši 1 609 994,91 Kč byly zastaveny pozemky zapsané na LV č. XXXXX pro k. ú. XXXXX, obec XXXXX, a to pozemek p. č. XXXXX zastavěná plocha a nádvoří, kdy součástí pozemku je stavba XXXXX č. p. XXXXX, a pozemek č. XXXXX ostatní plocha. Z dohody o uznání a úhradě dluhu ze dne 26. 1. 2015 soud zjistil, že mezi oprávněným společností XXXXX a povinným A. G. byly specifikovány dluhy, kdy se strany dohodly o tom, že dlužná částka vzrostla ke dni uzavření smlouvy i s příslušenstvím na sumu 8 201 039 Kč a dlužník se zavázal dluh zaplatit do 28. 2. 2015.
38. Ze znaleckého posudku Ing. Vladimíra Horského, který byl však prováděn pouze jako listinný důkaz, soud zjistil, že Ing. Horský dospěl k závěru, že obvyklá tržní cena hotelového areálu XXXXX byla stanovena na přibližně 75 mil. Kč, (i když slovy je uvedeno osmdesát miliónů korun českých). Znalec, jak vyplývá z úmrtního listu, dne 10. 10. 2014 zemřel. Z vyjádření k tržní ceně nemovitých věcí XXXXX P.N. soud zjistil, že dospěla k tržní ceně nemovitosti XXXXX v částce 38 300 000 Kč. Ze zhodnocení nemovitosti, které provedl R.S., soud zjistil, že ten předmětnou nemovitost ohodnotil na částku 1 473 000 Eur, kdy jedním ze základů oceňování nemovitosti byla i nájemní smlouva z 2. 9. 2013, kde je jako pronajímatel uveden A.G. a jako nájemce spol. XXXXX, a.s. a nájem je stanoven na 15 000 Eur měsíčně.
39. Ze smlouvy o budoucí kupní smlouvě, z kupní smlouvy, z návrhu na vklad do katastru nemovitostí a ze zástavní smlouvy soud zjistil, že obžalovaný A.G. prodal obžalované XXXXX dne 16. 7. 2015 nemovitosti XXXXX a XXXXX k těmto nemovitostem měla zřízeno zástavní právo. Ze sdělení XXXXX ze dne 18. 9. 2015, ze smlouvy o poskytnutí účelového úvěru, z ručitelského prohlášení pak soud zjistil, že banka XXXXX poskytla společnosti XXXXX úvěr ve výši 30 mil. Kč výhradně k financování koupě nemovitosti XXXXX. Pohledávky banky jsou zajištěny zástavním právem k nemovitosti, ručitelským prohlášením ručitele společnosti XXXXX a směnkou vlastní - výstavce klient - s dohodou o vyplnění bianco směnky se směnečným rukojemstvím obžalovaného D.M.. K žádosti o úvěr bylo bance předloženo příznání k dani z příjmů PO za zdaňovací období roku 2014 společně s výkazem zisku a ztrát za rok 2014 a rozvaha. Stejně dokumenty byly předloženy i za zdaňovací období roku 2013 a byl předložen rovněž výkaz zisku a ztrát k 31. 3. 2015 a k 30. 6. 2015. Z výpisu z účtu vedeného u UniCredit Bank pro společnost XXXXX za období od 1. 1. 2015 do 31. 8. 2015 soud zjistil pohyb na účtu i zůstatky na účtu této společnosti. Ze sdělení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 soud zjistil, že společnost XXXXX daňové příznání za rok 2013 podala, za rok 2014 příznání k dani z příjmů PO ani k DPH podáno nebylo. Daňové příznání, které bylo předloženo XXXXX při žádosti o úvěr podáno nebylo a razítko v záhlaví kopie tohoto daňového příznání neodpovídá razítku Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územního pracoviště pro Prahu 1. Ze sdělení Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územního pracoviště Brno I soud zjistil, že společnost XXXXX daňové příznání k dani z přidané hodnoty bylo podáno za celý rok 2013 a leden, únor, březen 2014; od dubna 2014

3/2019

společnost daňové příznání nepodává. Daňové příznání k dani z příjmu PO za rok 2013 podáno bylo, za rok 2014 podáno nebylo. Daňový subjekt není kontaktní a se správcem daně nespolupracuje. U daňového subjektu nebyla provedena žádná daňová kontrola. Ze sdělení XXXXX ze dne 19. 1. 2016 soud zjistil, že o předmětný úvěr požádal nejprve J.M. jako jednatel a společník obchodní společnosti XXXXX s tím, že financovaným subjektem bude právě XXXXX; to se stalo zhruba v 1. čtvrtletí roku 2015; někdy na začátku 2. čtvrtletí 2015 přišel J.M. s tím, že s financovanou společností má být společnost XXXXX s tím, že obchodní společnost XXXXX bude ručitelem za úvěr. J.M. byly předloženy ohledně obchodní společnosti XXXXX výkaz zisku a ztrát k 31. 3. 2015, rozvaha k 31. 3. 2015, smlouva o smlouvě budoucí kupní mezi prodávajícím A. G. a kupujícím společností XXXXX, podnájemní smlouva mezi nájemcem A. G. a podnájemcem obchodní společností XXXXX z 1. 1. 2015. Klient, tj. společnost XXXXX, předložila občanský průkaz D.M., ohledně společnosti XXXXX pak potvrzení Revírní bratrské pokladny z 29. 5. 2015, sdělení OSSZ Karviná z 29. 5. 2015, potvrzení FÚ pro Moravskoslezský kraj, rozvaha v plném rozsahu ke dni 31. 3. 2015, výkaz zisků a ztrát v plném rozsahu ke dni 31. 3. 2015, přehled závazků a pohledávek k 31. 12. 2014 a 31. 3. 2015, příloha k účetní závěrce k 31. 12. 2013, výkaz zisků a ztrát a rozvaha k 31. 12. 2013, příznání k dani z příjmů PO za kalendářní rok 2013, příloha k účetní závěrce, rozvaha v plném rozsahu a výkaz zisků a ztrát k 31. 12. 2014, daňové příznání za rok 2014, rozvaha a výkaz zisků a ztrát k 30. 6. 2015. Majitelem účtu je společnost XXXXX, jedná se o běžný firemní účet, disponentem je pan D.M.. Ze sdělení Revírní bratrské pokladny soud zjistil, že výše zmíněné potvrzení pro společnost XXXXX je padělek. Ze sdělení Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná soud zjistil, že sdělení z 29. 5. 2015 pro společnost XXXXX OSSZ Karviná nevystavila a jedná se o padělek. Ze sdělení Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště Karviná soud zjistil, že potvrzení o neexistenci daňových nedoplatků osoby D.M. je pozměněním původní listiny. Z výpisu z účtu společnosti XXXXX soud zjistil, že společnost zaplatila celkem 7 splátek úvěru, pokaždé ve výši 166 667 Kč. Ze zápisu z jednání z 23. 10. 2015 soud zjistil, že proběhlo jednání ohledně splácení úvěru mezi Hanou S., zástupkyní XXXXX, a D.M. a J.H. za společnost XXXXX. Ze sdělení XXXXX dále vyplynulo, že čerpání úvěru bylo podmíněno splněním předchozí úhrady části kupní ceny ve výši 10 mil. Kč ze strany kupujícího, tedy XXXXX. Ze smlouvy o převodu obchodního podílu soud zjistil, že obžalovaný J.M. dne 16. 9. 2015 převedl společnost XXXXX na J.K..

40. Ze sdělení České národní banky soud zjistil, že společnost XXXXX nedisponovala licenci, registrací či povolením k činnosti banky. Ze sdělení Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, oddělení řízení rizik soud zjistil, že společnost XXXXX je registrovaná a má sídlo na území Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku; z tohoto důvodu není považována za daňového rezidenta České republiky. Dle sdělení ředitele společnosti M.G., společnost na území České republiky nikdy nepodnikala, nemá v České republice sídlo ani žádné pronajaté prostory, ani nevlastní žádný movitý či nemovitý majetek. Na území České republiky nemá společnost žádné zaměstnance. Bylo zjištěno, že společnost má v České republice vedeny bankovní účty u UniCredit Bank, správce daně má k dispozici výpisy z účtu, předmětem činnosti mělo být poskytování úvěrů.
41. Z výpisů z účtů a ze sdělení UniCredit Bank z 11. 3. 2020 pak soud zjistil, že dne 21. 7. 2015 v 07:48 h přišla na účet společnosti XXXXX z účtu P.F. částka 5 mil. Kč; téhož dne v 09:03 h byla stejná částka 5 mil. Kč zaslána na účet společnosti XXXXX u XXXXX, 22. 7. společnost XXXXX zaslala 5 mil. Kč na účet obžalovaného A. G. u Fio Banky, ten ještě téhož dne zaslal finanční prostředky na účet XXXXX u UniCredit Bank, 23. 7. 2015 byla částka 5 mil. Kč připsána opět na účet společnosti XXXXX vedeného u XXXXX, a společnost 24. 7. 2015 zasílá částku 5 mil. Kč na účet A. G., který ještě téhož dne částku 5 mil. Kč odeslal na účet P.F. vedený u Air Bank.
42. Ze sdělení společnosti XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX soud zjistil, že žádná z těchto společností nepronajala či neposkytla prostory na adrese Palackého třída 124, tj. Nové Semilasso, ani M. G., ani společnosti XXXXX. Ze sdělení společnosti BNP Paribas soud zjistil, že M.G.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

3/2019

využíval a využívá u společnosti revolvingový úvěr poskytnutý na základě smlouvy ze dne 30. 11. XXXXX ve výši 211 958 Kč s předepsanou měsíční splátkou 3 562 Kč. Dne 17. 6. 2014 bylo odstoupeno od úvěrové smlouvy z důvodu prodlení ve splácení na základě platebního rozkazu Okresního soudu Praha-západ ze dne 24. 2. 2015 byla pohledávka vymáhána exekutorským úřadem Klatovy, jistina byla uhrazena v plné výši, dlužné příslušenství ke dni 14. 4. 2020 činí 27 621,49 Kč. Ze spisu Městského soudu v Brně sp. zn. 88 T 80/2017 soud zjistil, že obžalovaný D.M. byl rozsudkem ze dne 28. 8. 2017 uznán vinným ze spáchání zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 36 měsíců s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu 48 měsíců. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 28. 8. 2017. Trestné činnosti se obžalovaný dopustil 2. 4. 2015.

43. Návrhy na provedení dalšího dokazování soud zamítl, protože dospěl k závěru, že na základě provedených důkazů je možno dospět k rozhodnutí na další dokazování by ve věci již nic nového nepřineslo a pouze by protáhlo trestní řízení. Výslech dalších navrhovaných svědků by k věci nepřinesl už nic nového. Návrh na provedení listinných důkazů k výpovědi svědka H. pak nesměruje k věci samé, když z výpovědi svědka H. vyplynulo, že v předmětnou dobu byl ve výkonu trestu a k věci nic neuvedl.
44. Soud po takto provedeném dokazování zhodnotil všechny důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, a vzal po zhodnocení těchto důkazů za prokázané, že obžalovaní A.G., J.M., D.M., M.G., T.F. a společnosti XXXXX a XXXXX v úmyslu vylákat pro svoji potřebu finanční prostředky prostřednictvím společnosti XXXXX a XXXXX od banky XXXXX ve výši 30 mil. Kč, se v přesně nezjištěné době, počátkem roku 2015, domluvili na společném postupu, kdy obžalovaný A.G. jako vlastník nemovitosti, hotel a restaurace XXXXX účelově podepsal 1. 1. 2015 fiktivní smlouvu na tuto nemovitost se společností XXXXX, kde výše nájmu byla stanovena na 365 000 Kč, tuto smlouvu J.M. předložil při žádosti o účelový úvěr v XXXXX, a dále A.G. předložil internímu odhadci banky R.S. 17. 2. 2015 jako podklad k vypracování znaleckého posudku na předmětnou nemovitost pro banku XXXXX nepravdivou nájemní smlouvu mezi jeho osobou a společností XXXXX a.s., kde výše nájmu byla stanovena na 15 000 Eur. Obžalovaný J.M. jako jednatel společnosti XXXXX žádal u banky XXXXX v 1. čtvrtletí roku 2015 o poskytnutí účelového úvěru pro společnost XXXXX, kdy obžalovaná PO XXXXX, zastoupená J.M., předložila bance před schválením účelového úvěru nepravdivé a hrubě zkresené údaje, kdy se jednalo o výkaz zisků a ztrát k 31. 3. 2015, účetní rozvahu k 31. 3. 2015, nájemní smlouvu mezi A. G. a společností XXXXX, následně J.M. bankovnímu ústavu sdělil, že XXXXX nebude žadatelem o úvěr, ale bude jím společnost XXXXX a XXXXX se stane ručitelem za požadovaný úvěr, 16. 7. 2015 podepsal ručitelské prohlášení společnosti XXXXX, ve kterém prohlásil, že na první písemnou žádost uspokojí, uhradí veškeré dluhy vůči bance na základě smlouvy o poskytnutí účelového úvěru uzavřeného mezi bankou a XXXXX dne 16. 7. 2015, pokud je včas a řádně neuhradí dlužník, ačkoliv v tu dobu věděl, že vzhledem ke své špatné finanční situaci, jakož i špatné finanční situaci společnosti XXXXX nebude schopen poskytnout plnění v případě neplnění dlužníka. D.M. pak jako jednatel společnosti XXXXX uzavřel s A. G. smlouvu o smlouvě budoucí kupní na nákup XXXXX za celkovou částku ve výši 40 mil. Kč, ačkoliv A.G. věděl, že uvedené nemovitosti takovou hodnotu ve skutečnosti nemají, za účelem získání úvěru byla nemovitost několikanásobně nadhodnocena, byla dohodnuta kupní cena ve výši 40 mil. Kč, která měla být částečně hrazena z vlastních prostředků společnosti XXXXX a částečně z úvěru, přičemž společnost XXXXX a D.M. věděl, že tato společnost nemá dostatečné vlastní finanční prostředky ve výši 10 mil. Kč na nákup nemovitostí, proto z tohoto důvodu uzavřel jménem společnosti se společností XXXXX, zastoupenou M. G., smlouvu o revolvingovém úvěru na částku 12 mil. Kč, aby získal finanční prostředky na úhradu kupní ceny obžalovanému G., následně uzavřel kupní smlouvu 16. 7. 2015, kdy společnost XXXXX kupuje za 40 mil. Kč XXXXX od obžalovaného A.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

3/2019

G., D.M. po dohodě s J.M. uzavřel 16. 7. 2015 smlouvu o poskytnutí účelového úvěru mezi XXXXX a XXXXX, kdy částka 30 mil. Kč měla sloužit výhradně k nákupu XXXXX a při tom předložil D.M. nepravdivé přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2013 společnosti XXXXX, pozměněné potvrzení od Revírní bratrské pokladny, pozměněné potvrzení od Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná, pozměněné potvrzení od Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště v Karviné, při podpisu smlouvy také podepsal směnku vlastní, přestože věděl, že nemá ani nebude mít společnost XXXXX dostatek finančních prostředků k plnění dohody o vyplnění blanco směnky, a následně po poskytnutí účelového úvěru tento řádně nesplácel, kdy společnost uhradila pouze 7 splátek v celkové výši 1 166 669 Kč. Dále obžalovaní M.G., A.G. a T.F. postupovali postupně tak, že vymysleli a napomohli tomu, aby společnost XXXXX získala úvěr ve výši 30 mil. Kč na nákup nemovitosti XXXXX, kdy společnost XXXXX musela XXXXX prokázat, že disponuje finančními prostředky ve výši minimálně 10 mil. Kč na nákup nemovitostí, a to tím způsobem, že 21. 7. 2015 obdržela společnost XXXXX, zastoupená M. G., na svůj účet vedený u UniCredit Bank finanční prostředky zasláné z účtu P.F., manželky obžalovaného T.F., a to finanční prostředky ve výši 5 mil. Kč jako údajnou splátku dluhu, půjčky T.F. vůči společnosti XXXXX, kdy poukázané finanční prostředky téhož dne, tj. 21. 7. 2015, ve výši 5 mil. Kč poukázal M.G. na účet společnosti XXXXX jako část platby sjednané půjčky ve výši 12 mil. Kč, téhož dne 21. 7. 2015 byly finanční prostředky ve výši 5 mil. Kč převedeny z účtu společnosti XXXXX na účet A. G. vedeného u Fio Banky, a to jako zálohová platba na nemovitost XXXXX, kdy následujícího dne 22. 7. 2015 převedl A.G. těchto 5 mil. Kč ze svého bankovního účtu na bankovní účet společnosti XXXXX, ten samý den byly finanční prostředky ve výši 5 mil. Kč převedeny z bankovního účtu společnosti XXXXX opět na bankovní účet společnosti XXXXX, a to jako další část platby z dohodnuté půjčky v celkové výši 12 mil. Kč, následujícího dne 23. 7. 2015 byly z účtu společnosti XXXXX převedeny tyto prostředky na účet obžalovaného A. G. jako druhá zálohová platba za XXXXX, tyto dva finanční převody v celkové výši 10 mil. Kč, zaznamenala XXXXX, a následně po splnění této podmínky uvolnila 30 mil. Kč z poskytnutého účelového úvěru společnosti XXXXX na účet A. G., jako zbývající platbu za nákup nemovitosti XXXXX, a 24. 7. 2015 A.G. převedl poukázaných 5 mil. Kč ze svého účtu na účet P.F., jako splátku dluhu půjčky, kdy tímto se dvojitý kruh finančních transakcí uzavřel. Všichni obžalovaní pak společným jednáním způsobili XXXXX, pobočka Česká republika, škodu ve výši nejméně 28 833 331 Kč.

45. Všichni obžalovaní popřeli, že by se trestné činnosti dopustili. Předně se obžalovaní hájili tím, že trestnou činnost nemohli spáchat jako členové organizované skupiny, kdy se navzájem společně neznají; zejména obžalovaný F. a obžalovaný G. uvedli, že osoby M., M., firmy XXXXX a XXXXX vůbec neznají, nebyli s nimi nikdy v kontaktu a nemohou tak být členy organizované skupiny. Všechny obžalované však spojuje osoba A. G., který také z provedené transakce měl největší prospěch. Obžalovaný A.G. zná jak J.M., tak D.M., když J.M. byl původní zájemce o koupi nemovitosti, D.M. a jeho společnost XXXXX nemovitost XXXXX od A. G. zakoupila. A.G. zná rovněž obžalované M.G. a T.F.. To, že obžalovaní F. a G. neznají obžalované M. a obžalovaný F. ani obžalovaného M. a jejich firmy, nemění nic na skutečnosti, že se jedná o organizovanou skupinu, kterou spojuje osoba A. G., kdy A.G. společně s M. G. a T.F. vymysleli způsob, jakým zajistit, aby XXXXX nabyla dojmu, že ze strany společnosti XXXXX bylo uhrazeno vůči A. G. požadovaných 10 mil. Kč jako splátka za nemovitost XXXXX z vlastních zdrojů. Obžalovaní T.F., M.G. a A.G. se navzájem znají a znali se již před spácháním trestné činnosti delší dobu, kdy obžalovaní F. a G. se znali dokonce velice dlouho. Obžalovaný T.F. byl také jediný, kdo disponoval finančními prostředky v řádech milionů korun. Organizovanou skupinou se rozumí sdružení více osob, ve kterém je provedena určitá dělba úkonů mezi jednotlivé členy sdružení, činnost se vyjadřuje plánovitostí a koordinovaností a zvyšuje pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu. Organizovaná skupina nemusí mít trvalejší charakter, tímto způsobem lze spáchat jednorázový trestný čin, musí se jednat o sdružení nejméně tří osob, přičemž je možné, aby členem

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

3/2019

organizované skupiny byla i právnická osoba. Není důležité a ani nutné, aby se všichni členové organizované skupiny znali navzájem, zvláště za situace, kdy jsou úkoly mezi ně rozděleny, a z nyní projednávaného případu je zřejmé, že nebylo vůbec nutné, aby obžalovaní G. a F. znali obžalované M. či M.. Hlavním organizátorem trestné činnosti je bezesporu obžalovaný A.G., který potřeboval získat finanční prostředky v řádech desítek miliónů korun, a pro tento účel k tomu použil další osoby, které s ním spolupracovaly, jednak samotný žadatel o úvěr, společnost XXXXX zastoupená obžalovaným M., společnost XXXXX, původní žadatel o úvěr zastoupená obžalovaným M., která pak v realizaci trestné činnosti působila jako ručitel za úvěr, přestože bylo zřejmé, že tato společnost za žádný úvěr ručit nemůže, neboť nemá dostatek finančních prostředků, a dále to byli obžalovaní G. a F., kteří pomohli vytvořit iluzi, že společnost XXXXX má dostatek finančních prostředků, a to z výše zmíněným kolotočem 5 mil. Kč, které se dvakrát protočily přes několik účtů, aby se nakonec vrátili zpět na původní účet. Bez koordinace všech osob účastněných na trestném činu by k jeho spáchání nemohlo dojít. Nemovitost byla nadhodnocena, společnost XXXXX nebyla dostatečně solventní, aby mohla nemovitost i za použití úvěru koupit, bez pomoci obž. M. spol. XXXXX, kteří za úvěr „ručili“ a bez pomoci obžalovaných G. a F., kteří pomohli společnosti XXXXX před bankou předstírat, že má dostatek financí na zaplacení části kupní ceny, by společnost úvěr nezískala a obžalovaný G. by nezískal finanční prostředky ve výši 30 000 000 Kč. Ze samotného provedení trestného činu pak vyplývá, že se ze strany všech zúčastněných obžalovaných jedná o organizovanou skupinu, obžalovaní se na trestné činnosti každý podíleli svým dílem.

46. Obžalovaný A.G. se hájil tím, že se žádné trestné činnosti nedopustil, nic neorganizoval, v bance nejednal, pokud se týká ocenění nemovitosti XXXXX ze strany svědka S., tak ten z nájemní smlouvy mezi A. G. a XXXXX stejně při stanovení hodnoty nemovitosti nevycházel. Vina obžalovaného A. G. vyplývá zejména ze svědeckých výpovědí a listinných důkazů. Pokud se týká smluv se společností XXXXX a XXXXX, tak tyto smlouvy jsou nepravdivé, z výpovědi svědků z řad zástupců společnosti XXXXX jednoznačně vyplynulo, že tato společnost se nezabývá ani hostinskou činností, nikdy si nemovitost XXXXX nepronajala a smlouvu s A. G. neuzavřela. Pokud se týká pak smlouvy se společností XXXXX, tak ta byla předkládána XXXXX prvním žadatelem o úvěr J.M., jak vyplývá z vyjádření XXXXX, a je nepochybné, že tato smlouva rovněž byla nepravdivá, neboť jak vyplynulo z výpovědi svědka K.B., tento byl jediným nájemcem objektu po celou uvedenou dobu a je jím dodnes. Nikdo jiný neměl objekt XXXXX v nájmu, než pan K. B.. Smlouvy se společnostmi XXXXX a XXXXX jsou tak falešné, neboť žádná z těchto společností nikdy objekt XXXXX v nájmu neměla a rozhodně neplatila ve smlouvách uvedené částky nájmu, kdy u společnosti XXXXX se mělo jednat o 15 000 Eur měsíčně, u společnosti XXXXX 365 000 Kč měsíčně. Jak vyplynulo z výpovědi svědka K.B., i z nájemní smlouvy uzavřené mezi společností XXXXX a K.B., nájem byl výrazně nižší, a to 30 tis. Kč měsíčně, pokud byl pronajímatelem A.G. tak dokonce jen 10.000 měsíčně. Obě smlouvy měly být uzavřeny s obžalovaným A. G. a obě dále sloužily jako podklad při žádosti o úvěr. Smlouvu se společností XXXXX, jak vyplynulo z vyjádření XXXXX, předkládal obžalovaný J.M., předložil tedy nepravdivou smlouvu, a to v době, kdy byl žadatelem o úvěr, resp. kdy byla žadatelem o úvěr společnost XXXXX. Pokud se pak týká společnosti XXXXX, tak ta byla předložena Ing. S., který pro společnost XXXXX prováděl ocenění nemovitosti. Jakkoliv se svědek snažil v jednací síni zejména nepřipustit své pochybení při vypracování ocenění nemovitosti, ze samotného dokumentu vyplývá, že jedním ze základů oceňování byla i nájemní smlouva mezi obžalovaným G. a společností XXXXX. Jakkoliv se snažil svědek uvést, že ze smlouvy nevycházel, tak z ocenění nemovitosti, které pro XXXXX prováděl, jednoznačně vyplývá, že tato smlouva byla jedním z podkladů pro ocenění nemovitosti. Obžalovaný A.G. byl v předmětnou dobu ve finanční tísní, dlužil vysoké částky peněz, a i z výpovědi svědka K.B. vyplynulo, že o prodeji nemovitosti uvažoval již delší dobu. Hodnota nemovitosti však nebyla tak vysoká, jak si obžalovaný představoval. Ze znaleckého posudku znalce Karla Fišera, který nemovitost oceňoval ke dni 1. 3. 2015, vyplynulo,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

3/2019

že obvyklá cena nemovitosti činila 9 500 000 Kč. Znalec, který prováděl interní ocenění nemovitosti pro společnost XXXXX, zaměstnanec společnosti XXXXX, W.A., dospěl k částce ještě dokonce nižší. Ze závěru znaleckého posudku tak jednoznačně vyplývá, že hodnota nemovitosti XXXXX nečinila desítky miliónů korun, nedosahovala v žádném případě hodnoty 40 mil. Kč, za kterou ji společnost XXXXX od A. G. koupila, a už v žádném případě nedosahovala hodnoty 75 mil. Kč, na jakou ji ocenil zesnulý znalec Vladimír Horský, kdy objednatelem tohoto posudku byl A.G.. Obžalovaný G. tak věděl, že nemovitost je nadhodnocená, že je prodávána za výrazně vyšší cenu, než jakou má, když i z výpovědi svědka B. vyplynulo, že když se s obžalovaným nezávazně bavil o možném prodeji nemovitosti, tak se mezi sebou bavili o částce výrazně nižší, než za jakou byla nemovitost prodána společnosti XXXXX. Obžalovaný A.G. podepsal dvě fiktivní nájemní smlouvy, jednu se společností XXXXX, jednu se společností XXXXX, přičemž obě tyto smlouvy sloužily jako důležitý podklad při žádosti o udělení úvěru, přičemž smlouva se společností XXXXX byla předložena XXXXX J.M., smlouva se společností XXXXX pak přímo obžalovaným A. G. Ing. S., který prováděl ocenění nemovitosti, a při stanovení ceny nemovitosti i z této nájemní smlouvy vycházel.

47. Pokud se týká obžalovaného J.M. a společnosti XXXXX, tak tato byla nejprve žadatelem o úvěr, kdy jak vyplynulo ze sdělení XXXXX, obžalovaný M. předložil bance jednak nepravdivou nájemní smlouvu mezi A. G. a společností XXXXX a dále výkaz zisků a ztrát k 31. 3. 2015 a účetní rozvahu k 31. 3. 2015, přičemž z výpovědi svědka Č., předchozího jednatele společnosti XXXXX, vyplynulo, že v době, kdy společnost převáděl na obžalovaného J.M., tj. v dubnu 2014, již společnost nevyvíjela žádnou činnost a na účtu měla zůstatek v řádech statisíců korun. Ze sdělení finančního úřadu pak vyplynulo, že společnost od roku 2014 nepodává daňová přiznání k dani z příjmů právnických osob a je nekontaktní. Údaje, které obžalovaný J.M. bance předal, tak byly nepravdivé, navíc poté, co obžalovaný M. ustoupil od záměru, aby žadatelem o úvěr byla přímo společnost XXXXX, ale bude jím společnost XXXXX, a XXXXX se stane pouze ručitelem za úvěr, tak se zavázal, že společnost XXXXX bude platit v případě neplnění dlužníka za společnost XXXXX za situace, kdy věděl, že ani on jako fyzická osoba, ani společnost XXXXX není schopna tento závazek splnit, neboť jak již bylo sděleno, společnost v předmětnou dobu nevyvíjela žádnou činnost, jak vyplynulo z výpovědi svědka Č., již v době převodu společnosti společnost nevlastnila žádný majetek, nebylo tedy v jejich silách uhradit dlužnou částku, a to ani pokud by se jednalo o jednu jedinou splátku úvěru, která přesahovala částku 166 tis. Kč. Této skutečnosti si obžalovaný J.M. byl dobře vědom, přesto v bance při sjednávání úvěru vystupoval jako ručitel a tvrdil jí, že je schopen, resp. společnost XXXXX, v krajním případě úvěr za dlužníka splatit.
48. Pokud se pak týká obžalovaného D.M. a obžalované společnosti XXXXX, tato společnost byla žadatelem úvěrem, při žádosti o sjednávání úvěru, jak vyplynulo ze sdělení XXXXX, předložila společnost spoustu nepravdivých listin. Jediným jednatelem a společníkem společnosti v předmětném období byl obžalovaný D.M. a nikdo jiný za společnost jednat nemohl. Z toho vyplývá, že nepravdivé listiny bance předložil on. Jedná se o nepravdivá potvrzení Revírní bratrské pokladny, pozměněná potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení, Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Územní pracoviště v Karviné, a nepravdivé daňové přiznání společnosti XXXXX. Jak vyplynulo ze sdělení Revírní bratrské pokladny, finančního úřadu i OSSZ, listiny, které byly k žádosti o úvěr předkládány, jsou buď nepravdivé, nebo pozměněné, společnost XXXXX rovněž nepodávala daňová přiznání, a mimoto její finanční situace byla taková, že nebyla schopna splnit ani základní podmínku ze strany banky, tj. uhrazení části kupní ceny z vlastních prostředků, a to v částce 10 mil. Kč. Z výpovědi svědků, kteří se osobně znali s obžalovaným D.M., jako je např. svědek D.M., vyplynulo, že obžalovaný M. nebyl movitý člověk. Obžalovaný tak neměl finanční prostředky, které by mohl vložit do společnosti XXXXX, aby mohla splnit podmínku částečné úhrady nemovitosti ze svých zdrojů, a proto jménem společnosti XXXXX uzavřel smlouvu o úvěru se společností obžalovaného M.G. XXXXX na částku 12 mil. Kč. Obžalovaný

3/2019

M.G. se v tomto směru hájil tím, že jeho společnost je bankou, a společnost XXXXX byla jedním z klientů, které v rámci své činnosti poskytl úvěr. Jak vyplynulo ze sdělení České národní banky, tak společnost obžalovaného M.G. nemá v České republice bankovní licenci a bankovní služby neposkytuje. Pokud se pak týká samotného úvěru, společnost XXXXX měla dle obžalovaného M.G. poskytnout společnosti XXXXX úvěr ve výši 12 mil. Kč, přičemž bylo zjevné, že společnost XXXXX je firma, která je nefunkční, nevyvíjí žádnou činnost, nemá žádný majetek, a tudíž nemá jak tento úvěr splatit. Žádná rozumně podnikající úvěrová společnost by za této situace společnosti XXXXX finanční prostředky nepůjčila. Smlouva o revolvingovém úvěru však byla pouze fiktivní, neboť jak vyplynulo z výpisu z účtu společnosti XXXXX, tato společnost neměla ke dni podpisu smlouvy o úvěru, tj. 1. 5. 2015 na svém účtu dostatečný zůstatek, aby mohla tuto smlouvu naplnit. Tato skutečnost jednoznačně vyplývá z výpisu z účtu společnosti. Z něj rovněž vyplývá, že společnost XXXXX neměla ve smlouvě uvedených 12 mil. Kč ani později. Jak navíc vyplynulo z výpovědi zaměstnanců společnosti XXXXX, N. G. a V. A., žádnému z těchto zaměstnanců není známo, že by společnost obžalovaného M.G. poskytla v předmětnou dobu některému z klientů společnosti úvěr. Skutečnost je mnohem prozaičtější; společnost XXXXX neměla dostatek finančních prostředků a banka požadovala zaplacení části kupní ceny z vlastních prostředků, proto bylo nutno sepsat tuto smlouvu o úvěru, a aby se pak stala krytím pro následnou finanční transakci.

49. Jak bylo výše uvedeno, společnost XXXXX potřebovala zaplatit 10 mil. Kč z vlastních prostředků, aby mohla získat úvěr ve výši 30 mil. Kč. Společnost však těmito finančními prostředky nedisponovala. Nedisponoval jimi ani obžalovaný A.G., věděl však, že dostatek financí má obžalovaný T.F.. Obžalovaní G., F., G. a M. proto dohodli následující „protočení“ finančních prostředků. Dne 20. 7. 2015 odchází z účtu manželky obžalovaného T.F., P.F., částka 5 mil. Kč, tato je zaslána na účet společnosti XXXXX. Společnost nemá v tu chvíli, (tedy do té doby, než jí finanční prostředky přijdou), dostatek finančních prostředků, aby mohla zaslat společnosti XXXXX finanční hotovost ve výši 5 mil. Kč. Finanční prostředky ve výši 5 mil. Kč od P.F. obdrží společnost 21. 7. 2015 v 07:48 h, a ještě téhož dne v 09:03 h je těchto 5 mil. Kč převedeno na účet společnosti XXXXX. 22. 7. 2015 jsou tyto finanční prostředky převedeny na účet obžalovaného A. G., který je ještě téhož dne opět posílá na účet společnosti XXXXX. Ta pak 23. 7. 2015 poukazuje 5 mil. Kč opět na účet společnosti XXXXX, která je 24. 7. 2015 opět poukazuje na účet obžalovaného A. G.. Tímto je deklarováno před XXXXX, že společnost XXXXX obžalovanému G. zaplatila požadovaných 10 mil. Kč. 24. 7. 2015 pak obžalovaný G. 5 mil. Kč poukazuje na účet P.F. a kruh se tak uzavírá. A.G. tak neobdržel od společnosti XXXXX 10 mil. Kč, neobdržel od ní žádné finanční prostředky, protože celým kolotočem prošlo pouhých 5 mil. Kč, které 20. 7. odešly z účtu P.F., aby se na tento účet o čtyři dny později zase vrátily.
50. Peněžní prostředky z účtu své manželky poukázal obžalovaný T.F.. Hájil se tím, že se z jeho strany nejednalo o žádný podvod, finanční prostředky ve výši 5 mil. Kč na účet společnosti XXXXX zasílal jako splátku půjčky, kdy jak obžalovaný T.F., tak obžalovaný M.G. shodně tvrdili, že obžalovaný T.F. potřeboval půjčit částku 5 mil. Kč, a to aby byl připraven na nákup nemovitosti v Brně, kterou si v tu dobu hodlal pořídit. K poskytnutí půjčky mělo dojít v hotovosti, kdy obžalovaný T.F. tvrdil, že si finanční prostředky půjčil v hotovosti v Semilasse v prostorách, které měl pronajaty obžalovaný M.G.. Místo schůzky určil právě obžalovaný M.G., kdy měl mít v Novém Semilassu pronajaté nějaké kanceláře. Jak vyplynulo ze sdělení firem XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, tj. společnosti, které vlastní nebo spravují prostory na ulici Palackého 124, tj. objekt Nové Semilasso, ani obžalovaný M.G., ani jeho firma XXXXX v daném objektu nikdy žádné prostory pronajaty neměla. Koneckonců i zaměstnanci společnosti XXXXX N. G. a V. A. uvedli, že pokud někdy jednali s nějakými klienty, popř. s obžalovaným M. G., dělo se tak v různých prostorách v České republice či zahraničí, jako byly restaurace, kavárny apod. Existenci půjčky pak měli dosvědčit dva svědci, a to R.F. a Z.K., kteří oba shodně tvrdili, že skutečně byli přítomni tomu, když si šel obžalovaný T.F. půjčit od M.G. finanční prostředky ve výši 5 mil. Kč, mělo se jednat o

Shodu s prvopisem potvrzuje: Kateřina Jedličková

3/2019

půjčku v hotovosti, a oba svědci jeli s obžalovaným T.F. jako doprovod, protože jsou dlouholetí kamarádi. Z jejich výpovědi však číselná snaha obžalovanému F. pomoci, a zejména neseď výpověď obžalovaného F. s výpověďmi těchto svědků, když obžalovaný F. tvrdil, že k předání peněz došlo v pronajatých prostorách společnosti M.G. XXXXX, když žádné takovéto prostory společnost nikdy pronajaty neměla, a svědci naopak tvrdili, že k předání peněz došlo v kavárně. Krom toho ani jednomu ze svědků nepřišlo zvláštní, že si obžalovaný F. půjčuje tak velkou částku v hotovosti a nenechá si tyto peníze zaslat převodem na účet. Soud vyhodnotil jejich výpověď jako lživou. Krom toho obžalovaný F. tvrdil, že peníze v hotovosti potřeboval jako zálohu na nákup nemovitosti, kterou v tu dobu sháněl. To, že obžalovaný jednak nemovitost prodával a jednak sháněl, sice vyplynulo z výpovědi svědka J.S., který pracuje jako realitní makléř, nicméně z jeho výpovědi rovněž vyplynulo, že nepožadoval po obžalovaném F., aby měl připravenou finanční částku v hotovosti, právě naopak; v případě budoucí kupní smlouvy nelze finanční prostředky v rádech několika milionů skládat do advokátní, notářské či bankovní úschovy, která se v těchto případech sjednává, v hotovosti. Na základě shora uvedených důkazů tak dospěl soud k závěru, že smlouva o půjčce mezi obžalovanými T.F. a společností XXXXX, je zcela fiktivní a nikdy neproběhla, měla pouze zastrít výše zmíněný oběh peněz.

51. Celá transakce proběhla proto, protože byl obžalovaný A.G. ve finančních potížích, což vyplynulo např. mj. ze sdělení společnosti XXXXX, z výpovědi svědka K. a z notářských zápisů. Obžalovaný G. dlužil značnou finančních prostředků, které potřeboval splatit. Rozhodl se proto prodat nemovitost XXXXX, avšak její hodnota nedosahovala takové výše, která by mu mohla vyrovnat veškeré jeho závazky. Za tímto účelem byla tedy nemovitost nadhodnocena, byla sehnána nejprve společnost XXXXX jednající obžalovaným J.M., posléze XXXXX, jednající obžalovaným D.M., kdy společnost XXXXX byla ručitelem za bankovní úvěr, společnost XXXXX byla žadatelem o úvěr, při sjednávání tohoto úvěru jak obžalovaný D.M., tak obžalovaný J.M. předložili nepravdivé listiny, sdělili nepravdivé údaje, a rovněž zamlčeli údaje o faktickém stavu společností XXXXX a XXXXX, byly předloženy nájemní smlouvy, které byly falešné, za pronajímatele byly podepsány obžalovaným A. G., přičemž jediným nájemcem v předmětné době byl K. B., který platil nájem v částce řádově nižší, než jaké byly uvedeny v nájemních smlouvách. Jelikož podmínkou banky bylo uhrazení kupní ceny nemovitosti částečně ze zdrojů žadatele o úvěr společnosti XXXXX, a to v částce 10 mil. Kč, kterou však nedisponovala ani společnost XXXXX, ani společnost XXXXX, ani obžalovaný G., bylo nutno vymyslet mechanismus, jak XXXXX přesvědčit, že částka 10 mil. Kč byla ze strany XXXXX skutečně obžalovanému G. zaplacená, a proto byl vymyšlen mechanismus, kterým za pomoci obžalovaných M.G. a T.F. bylo před XXXXX předstíráno, že obžalovanému A.G. bylo ze strany XXXXX zaplacen 10 mil. Kč, teprve poté banka uvolnila úvěr ve výši 30 mil. Kč, který byl poukázán na účet obžalovaného A. G., přičemž tento úvěr nebyl ze strany XXXXX řádně splacen. Oproti podané obžalobě soud vyšel z výpisu z účtu, který je k dispozici, a bylo zjištěno, že ze strany společnosti XXXXX bylo uhrazeno celkem 7 splátek úvěru v částce 1 166 669 Kč; bance tak byla způsobena škoda ve výši nejméně 28 833 331 Kč.
52. Shora popsáním jednáním se všichni obžalovaní dopustili zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. a), odst. 6 písm. a) tr. zákoníku, když jako členové organizované skupiny při sjednávání úvěrové smlouvy uvedli nepravdivé údaje a způsobili činem škodu velkého rozsahu. Pokud se týče formy zavinění, pak soud hodnotí jednání obžalovaných jako úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy chtěli způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem. Obžalovaný A.G. věděl, že smlouvy, které předkládá bance prostřednictvím obžalovaného J.M. popř. sám osobně zaměstnanci banky, jsou nepravdivé, a že budou sloužit jako podklad při sjednávání žádosti o úvěr. Mimoto věděl, že společnost XXXXX nedisponuje finančními prostředky ve výši 10 mil. Kč, a proto také společně s obžalovanými M. G. a T.F. domluvili mechanismus, pomocí kterého předstírali před bankou, že finanční prostředky byly zaplacený. Obžalovaní J.M. a D.M. si byli vědomi toho, že jejich společností XXXXX a

3/2019

XXXXX jsou společnostmi nevykonávající žádnou činnost, nevlastnící žádný majetek, při sjednávání žádosti o úvěr u XXXXX předložili nepravdivé údaje, jednak týkající se hospodaření společností a nepravdivá různá potvrzení a rovněž nepravdivou nájemní smlouvu; věděli, že tyto údaje jsou nepravdivé, že budou sloužit jako podklad pro sjednání úvěru, přesto je bance předložili. Obžalovaný J.M. dále bance tvrdil, že je schopna firma XXXXX v případě finančních potíží společnosti XXXXX za ni splatit úvěr, ačkoliv věděl, že ani on, ani společnost nedisponují dostatečným množstvím finančních prostředků. Pokud se týká obžalovaného M.G. a T.F., jak vyplynulo z jejich výpovědi, znali se s obžalovaným A. G., věděli, že je ve finančních potížích, věděli, že společnost XXXXX nedisponuje dostatečnými finančními prostředky, aby mohla půjčit společnosti XXXXX 10 mil. Kč, nad to by této společnosti nikdy finanční prostředky půjčeny být nemohli, a to s ohledem na její mizernou finanční kondici, přesto společně předstírali transakci peněz a věděli, že tyto peníze přes účet obžalovaného A. G. nakonec opět skončí u obžalovaného F., přičemž tato transakce slouží jako doklad uhrazení části kupní ceny společnosti XXXXX při sjednávání úvěru.

53. Při úvaze o druhu a výši trestu vyšel soud ze všech kritérií ust. § 39 tr. zákoníku o účelu a ukládání trestu. Pokud se týká obžalovaného A. G., jako přítěžující okolnost soud zohlednil tu skutečnost, že byl organizátorem celé akce a měl z ní také největší prospěch. Soud přihlédl k sofistikovanosti způsobu, jakým byla trestná činnost spáchána, a zohlednil zároveň výši škody. Polehčující okolnosti na straně obžalovaného soud neshledal žádné, když obžalovaný není bezúhonnou osobou; v minulosti byl trestán, avšak je to již velmi dávno, proto k tomu soud jako k přítěžující okolnosti nepřihlížel, zároveň však nelze konstatovat, že je obžalovaný A.G. bezúhonným občanem. Obžalovanému hrozil trest odnětí svobody od 5 do 10 let. S přihlédnutím k zdravotnímu stavu obžalovaného pak soud dospěl k závěru, že přiměřeným trestem bude trest v trvání 6,5 roku, tj. v první polovině trestní sazby, kdy soud zohlednil také seniorský věk obžalovaného. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, když s ohledem na výši trestu jiný typ věznice nepřipadal v úvahu.
54. Pokud se týká obžalovaného J.M., k němu soud zjistil, že je osobou doposud netrestanou, tato okolnost mu nejvýrazněji polehčovala. Soud rovněž zohlednil jeho roli v celé skupině spolupachatelů, kdy tuto neshledal jako stěžejní a s přihlédnutím k tomuto, ovšem zároveň s přihlédnutím k výši způsobené škody, která přítěžovala všem obžalovaným, byl obžalovanému J.M. uložen trest odnětí svobody v trvání 5 let, tj. na samé spodní hranici § 211 odst. 6 tr. zákoníku. Podmínky pro uložení trestu pod tuto hranici soud neshledal. Pro výkon trestu byl obžalovaný rovněž zařazen do věznice s ostrahou.
55. Obžalovanému D.M. byl ukládán souhrnný trest za nyní souzenou trestnou činnost a za sbíhající se zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 5 písm. c) tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně z 28. 8. 2017, sp. zn. 88 T 80/2018. Nejprísněji trestný z projednávané trestné činnosti je zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku, obžalovanému tedy také hrozil trest odnětí svobody od 5 do 10 let. Soud při ukládání trestu obžalovanému M. zohlednil jeho předchozí trestní minulost i jeho roli v projednávané věci, která byla stěžejnější, než u obžalovaného M. a obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 6,5 roku, přičemž pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou a zároveň byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena kolektivního statutárního orgánu obchodních korporací na dobu 6 let, tj. v polovině zákonného rozpětí, kdy takto uložený trest považuje soud za zcela přiměřený s ohledem na způsobenou škodu i na jednání obžalovaného.
56. V případě obžalovaného M.G. soud zjistil, že byl tento v minulosti několikrát trestán i k citelným trestům odnětí svobody. V jeho případě se jedná o další závažný trestný čin. Soud při ukládání trestu v případě obžalovaného M.G. rovněž zhodnotil jeho roli při organizované trestné činnosti,

3/2019

kteře se dopustil, kdýž se nejedná o hlavního organizátora a rovněž se nejedná o osobu, kteřá měla z celé transakce stěžejní prospěch, nicméně s ohledem na jeho trestní minulost nebylo možné uložit nižší trest, než trest odnětí svobody v trvání 6,5 roku. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný rovněž zařazen do věznic s ostrahou.

57. K osobě obžalovaného T.F. soud zjistil, že se jedná osobu doposud netrestanou, tudíž bezúhonnou. Soud přihlédl jako u ostatních obžalovaných k jeho roli, kteřá rovněž nebyla hlavní a uložil obžalovanému trest při spodní hranici zákonného rozpětí, tj. v trvání 5,5 roku. I on byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznic s ostrahou.
58. Pokud se týká obžalovaných právnických osob XXXXX a XXXXX s.r.o., trestné činnosti se dopustili prostřednictvím svých statutárních zástupců J.M. a D.M.. Po dobu, kdy tyto společnosti vedli a vlastnili tito dva obžalovaní, tak jejich jediným předmětem činnosti bylo páchání trestného činu úvěrového podvodu. Soud proto dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro uložení trestu zrušení právnické osoby, jak je uvedeno v § 16 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob. S ohledem na to, že obě společnosti svou činnost zaměřily převážně na spáchání zločinu úvěrového podvodu, soud rozhodl o jejich zrušení, tedy o uložení trestu zrušení právnické osoby.
59. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila poškozená XXXXX. I z listin, které XXXXX předložila však soud dospěl k závěru, že momentálně nemá dostatek podkladů, aby mohl rozhodnout o tom, jak vysoký nárok na náhradu škody poškozené XXXXX náleží, v tomto směru by muselo být doplněno dokazování, které by výrazně prodloužilo trestní řízení, a proto soud podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázal poškozenou XXXXX Česká republika s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. (§ 249 odst. 1, 2 tr. řádu)

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 tr. řádu)

3/2019

Brno 2. června 2022

Mgr. Michal Zámečník v. r.
předseda senátu